

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

Sessió núm. 36 / CDSI / 28.05.2026

Doc. Q:\D18\R440Transcripcio\CDSI\36CDSI\

Fitxer 36CDSI1

XV legislatura · cinquè període · sèrie C · número ****

Comissió de Drets Socials i Inclusió

Sessió 36, dijous 28 de maig de 2026

Presidència de la I. Sra. Noemí Nieto i Fumanal

Sessió 36 de la CDSI

La sessió de la Comissió de Drets Socials i Inclusió (CDSI) s'obre a ****. Presideix Noemí Nieto i Fumanal, acompanyada de la vicepresidenta, Alba Camps i Roca, i del secretari, Guillem Mateo Sellas. Assisteix la Mesa la lletrada Clara Marsan Raventós.

Hi són presents Judit Alcalá González, Mario García Gómez, Susana Martínez Heredia i Mónica Ríos García, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; Agustí Colomines i Companys, Ennatu Domingo i Soler i Isaac Padrós i Suarez, pel G. P. de Junts; Najat Driouech Ben Moussa i Jordi Viñas i Xifra, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; Montserrat Berenguer Messeguer i M. Belén Pajares Ribas, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; María Elisa García Fuster, pel G. P. de VOX en Catalunya; Núria Lozano Montoya, pel G. P. Comuns; Maria Pilar Castillejo Medina, pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i Sílvia Orriols Serra, pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Projecte de Llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2026 (tram. 200-00026/15). Departament de Drets Socials i Inclusió. Compareixença del Govern per a informar sobre el contingut del pressupost del Departament i dels organismes i les entitats que en depenen (art. 131.4 RPC) (text presentat: BOPC 496, 3)

La presidenta

Bon dia, diputats, diputades, consellera, director general, benvinguts! Donaríem inici a la compareixença per presentar el projecte de llei de pressupostos, però abans sembla que hi ha substitucions.

Susanna Segovia Sánchez

Sí, presidenta. Gràcies. De fet, n'hi haurà dues. Primer, estaré jo, Susanna Segovia, substituint la diputada Núria Lozano i després vindrà el diputat Andrés García Berrio.

La presidenta

Perfecte. Gràcies. Sí?

Mónica Ríos García

Sí. Bon dia. Gràcies, presidenta. La diputada Neus Comas –perdó, és que venia corrents– substitueix la diputada Judit Alcalá. Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada Ríos.

Projecte de Llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2026

200-00026/15

Si no hi ha més compareixences, donem la benvinguda, com ja he dit, al director general i secretari general. Secretari general, perdó. *(Raúl Moreno intervé sense fer ús del micròfon.)* Eh? Ja, però em sap greu. I també ens acompanyen la Cinta Pascual, presidenta d'ACRA, l'Antoni Vidal, director general de l'ACRA, el Roger Civit, director de la Taula d'Entitats del Tercer Sector, la Natàlia González, adjunta a la direcció de la Confederació, el Víctor Manuel Galmes, de la Junta Directiva de la

Taula del Tercer Sector, i part de l'equip del secretari general que us acompanyen avui. Teniu una hora de temps per la primera part i després ja vindran els grups.

La consellera de Drets Socials i Inclusió (Mónica Martínez Bravo)

Perfecte. Doncs molt bon dia, presidenta! Diputats, diputades. És un plaer comparèixer davant aquesta comissió per presentar el projecte de pressupostos de Drets Socials 2026. M'acompanyen el secretari general, Raúl Moreno, la secretària d'Afers Socials i Inclusió, Carolina Homar, la secretària de Cicles de Vida i Ciutadania, Teresa Llorens, així com altres membres de l'equip. També vull saludar i agrair la seva presència els representants d'ACRA, la Confederació i la Taula del Tercer Sector, que avui ens acompanyen.

I comparec novament davant d'aquesta cambra per presentar uns pressupostos ambiciosos, de mirada llarga i, sobretot, amb un component social molt important i central. He estat transparent, jo crec en les meves intervencions anteriors a la comissió i al Ple del Parlament, sobre els reptes socials als quals s'enfronta Catalunya. I per això crec que avui és un bon dia, és un bon dia perquè presentem uns pressupostos que ens donaran una eina fonamental definitiva per poder fer front a aquests reptes socials grans als quals ens enfrontem.

També obre i reforça una nova etapa d'estabilitat amb la incorporació d'aquest pressupost als acords assolits amb els grups parlamentaris d'Esquerra Republicana i Comuns, als quals els vull agrair la seva responsabilitat, la seva capacitat d'estendre la mà per arribar a aquests acords. La ciutadania vol que els partits polítics siguem capaços d'arribar a acords per posar el país en la trajectòria correcta, per fer avançar el país. I crec que aquests pressupostos són el millor exemple que estem en aquesta línia de la política útil de reforçar i de fer avançar Catalunya.

I també, com deia, són uns pressupostos amb un marcat accent social. Són els pressupostos més socials de la història, jo diria, i que, com deia, donen respostes a moltes de les demandes socials que cada dia ens traslladen els ciutadans, les entitats i també el món local. Després, des de la darrera compareixença de pressupostos amb l'anterior pressupost presentat, l'anterior compareixença que vaig fer al febrer, des del Departament de Drets Socials i Inclusió, en aquests pocs

mesos, doncs, hi ha hagut avenços importants i acords importants que també volia ressaltar perquè crec que és important posar-los en valor.

Hem desplegat les ajudes de la llei ELA, també validat al Parlament amb un ampli suport parlamentari, un impuls que posa Catalunya al capdavant de la política social per a aquells col·lectius que més ho necessiten i amb un reforç distingit per assegurar-nos que no hi ha una barrera econòmica d'accés a prestacions tan importants com les prestacions d'ELA.

Hem posat en marxa també el pla Cura per agilitzar els processos de valoració de dependència i discapacitat, que són fonamentals. Són la porta d'accés clau per a totes aquestes ajudes. S'ha aprovat al Parlament la llei del tercer sector, un pas clau també amb un ampli recolzament de tot l'àmbit parlamentari. S'ha arribat també a un acord de pressupostos amb la Taula del Tercer Sector per validar aquest impuls social i per mobilitzar el màxim de recursos amb aquesta mirada de reforç de l'àmbit social.

S'ha firmat un gran acord per l'equiparació salarial del sector social, un acord amb les patronals i els sindicats per avançar cap a un deute històric que els treballadors de l'àmbit social comencin a convergir, comencin a pujar els seus salaris d'acord amb el salari mitjà del sector públic. Hem donat suport al procés de regularització extraordinària de persones en situació irregular que ha impulsat el Govern d'Espanya, acompanyant tant a entitats com al món local i hem aprovat una addenda al contracte programa per als ens locals amb millores substancials pressupostàries molt necessàries, que ja estan nodrint els comptes públics del món local durant aquestes setmanes.

Aquests pressupostos, com deia, ens permetran consolidar aquesta trajectòria de reforç de l'àmbit social, de millora i d'avenç, que és bàsicament el que necessita Catalunya i el que cada dia ens traslladen amb les seves demandes els ciutadans, les entitats i el món local. La meua intervenció serà,

Fitxer 36CDSI2

intentaré ser el més breu possible i..., perquè algunes parts, doncs, són similars a la presentació que ja vam fer al febrer. I per tenir més temps per poder adreçar les preguntes que puguin sorgir en aquesta comissió.

No repetirem el diagnòstic de quina situació tenim de demandes socials. Vam compartir en aquesta comissió els reptes que ja són coneguts en l'àmbit de l'envelliment de la població; en l'àmbit del creixent cost de la vida a les famílies, especialment pel que fa a l'habitatge; la necessitat d'avançar cap a una prosperitat compartida davant les taxes de pobresa infantil i les xifres de desigualtat. I com que el diagnòstic és conegut, doncs, no em centraré..., aquesta intervenció en aquesta part, perquè creiem que és prou coneguda. Llavors, passàrem directament a donar les xifres, els principals trets del pressupost 2026, i després a il·lustrar com amb aquest pressupost podem tirar endavant algunes de les polítiques clau pel departament i per tot l'àmbit social a Catalunya.

Passem, llavors, als principals trets del pressupost 2026. Aquí, bàsicament, el que posem en aquesta taula és el pressupost de la Generalitat de Catalunya, que es presenta amb tots els imports pels diferents departaments. El pressupost global de la Generalitat és de 49..., més de 49 milions d'euros. I, com bé s'ha explicat per la consellera d'Economia, doncs, aquesta és la xifra, diguéssim, que està en aquest pressupost, però que hi ha partides addicionals, que s'han mobilitzat gràcies a l'acord amb Comuns i gràcies a l'acord amb Esquerra, que incorporaran gairebé 4.700 milions d'euros addicionals en els propers quatre anys. I aquestes partides sorgeixen de quantitats reservades més ingressos addicionals fiscals que acabaran, doncs, realitzant-se durant aquests propers mesos i les properes setmanes.

D'aquest pressupost, doncs, veiem que el Departament de Drets Socials i Inclusió, respecte a l'últim pressupost aprovat, és un dels que més augmenta: un vint-i-vuit per cent respecte del 2023. I també es posa de manifest, si fem els números, que dos de cada tres euros del pressupost de la Generalitat van directament a l'àmbit social, les polítiques socials enteses com Salut, Educació i Drets Socials.

El pressupost, i ara parlant més específicament del Departament de Drets Socials... El Departament de Drets Socials i Inclusió assoleix un pressupost històric de 4.248 milions d'euros, 930 milions per sobre de l'últim pressupost aprovat, el 2023; un vint-i-vuit per cent d'augment respecte al pressupost del 2023, que ja era un pressupost social molt important. I aquí també, a més d'aquesta quantitat, com deia, gràcies als acords amb ERC, amb els grups parlamentaris d'Esquerra Republicana i Comuns,

s'afegeixen, doncs, uns recursos addicionals. Per al 2026, afegim 30 milions d'euros per combatre el sensellarisme i el barraquisme, 7 milions d'euros per reforçar l'acollida de persones migrants i refugiades, 3 milions d'euros per combatre la pobresa energètica i 1 milió d'euros per a l'estratègia catalana del poble gitano. També s'afegeixen recursos addicionals en els propers anys, fins a 2030, com per exemple un pressupost, un impuls per concertar o crear, millor dit, fins a mil noves places residencials durant els propers anys, enfocades en l'àmbit de la dependència i la discapacitat, una millora molt necessària, i també amb uns impulsos addicionals en polítiques de joventut.

Agrair novament aquests acords als quals s'ha arribat, aquest compromís addicional. Crec que el pressupost que es va presentar ja era un pressupost on Drets Socials sortia molt reforçat. I aquests recursos addicionals, doncs, són una de les qüestions que crec que són..., agraiïm profundament i crec que ens donen més eines per continuar avançant cap a fer front a aquestes demandes socials.

En l'anterior presentació, em van preguntar amb bon criteri, doncs, com..., no només relacionat amb l'anterior pressupost, sinó amb l'anterior any, com augmentava el pressupost de Drets Socials aquest 2026. I aquest augment és de 436 milions d'euros respecte del 2025. Això representa un increment de l'onze per cent, una quantitat molt superior, per exemple, a la taxa d'inflació, molt superior a l'augment d'ingressos fiscals.

Com es distribueix aquest augment pressupostari del 25 al 26? Doncs aquí teniu una mica les xifres. Una part molt important, com no podia ser d'una altra manera, va a l'atenció de les persones grans i les persones en situació de discapacitat o dependència. Pràcticament, sis de cada deu euros van a augmentar els recursos per processos relacionats amb l'envelliment de la població. Això és una situació que ja veiem. Això indica que les administracions, i la Generalitat en concret, donem resposta a aquesta situació de l'envelliment, però també és una senyal que ens fa veure com l'envelliment de la població és un repte fonamental que afectarà la capacitat de les administracions de donar serveis i que serà una força tractora de què passarà amb pressupostos subsegüents.

Però no només això. Hi ha un vint-i-tres per cent de partides relacionades amb la lluita contra la pobresa i l'exclusió, i un tretze per cent de suport a les famílies, prevenció i protecció de polítiques d'infància. I aquí ressaltar, doncs, un altre cop que, a més d'aquests 436 milions d'euros addicionals, hi ha una partida addicional de 41 milions d'euros gràcies a l'acord dels pressupostos, que també està..., diguéssim, una partida addicional a aquest increment, que, com hem explicat, es distribueix en les diferents partides que he mencionat anteriorment.

Molt bé. Llavors, amb aquest pressupost, quines són les línies estratègiques que s'impulsen dins del Departament de Drets Socials? La primera línia és la lluita contra la pobresa i l'exclusió. Gràcies als acords amb ERC i Comuns, hem reforçat l'àmbit del sensellarisme amb 30 milions d'euros per poder nodrir el pla de xoc de sensellarisme, el marc d'acció del sensellarisme, que té l'objectiu de poder atendre cinc mil persones addicionals a Catalunya en situació de sensellarisme fins al 2029. S'ha reforçat, també, l'atenció per cobrir les necessitats més bàsiques, amb 70 milions d'euros per adquirir targetes d'aliments. Això és un programa, el programa Básico, que molts coneixereu. És un programa cofinançat amb Fons Social Europeu, amb una taxa de cofinançament molt elevada. Però això, que ja s'ha aprovat per Govern i que ja estem en plena licitació, ens permetrà donar un salt qualitatiu en l'atenció a les persones, atendre-les amb dignitat, tenir la seva pròpia targeta per adquirir, com deia, aliments bàsics.

També hem incrementat el pressupost per combatre la pobresa energètica fins a 2025, de nou, gràcies als acords per fer front a la creixent pujada de preus. Tot i que hi ha certa incertesa, sí que les famílies comencen a notar aquest encariment del subministrament energètic i, per això, reaccionem posant 10 milions d'euros addicionals per pobresa energètica, que aniran a parar, també, al món local per reforçar la capacitat del món local de donar, doncs, ajuts d'emergència social per fer front a aquestes factures. També, aquí, recollim els 7 milions d'euros per a acompanyament a persones migrades i el milió d'euros addicionals per a l'estratègia del poble gitano.

Molt important també que aquest pressupost suposa un increment substancial dels recursos per a la lluita contra la pobresa infantil. Una de les principals xacres de la

nostra societat és el grau de pobresa infantil. L'Administració respon amb 880 milions d'euros al pressupost, uns recursos transversals que provenen de diferents departaments on hi ha línies estratègiques que es van fixar en l'estratègia de lluita contra la pobresa infantil aprovada el maig de l'any passat. Això es suma també al potencial de mobilitzar recursos addicionals en prestacions. A l'octubre assumirem..., al setembre o octubre, assumirem l'ingrés mínim vital, i això ens dona una capacitat d'agilitzar aquest tràmit perquè arribi a més famílies. I aquí tenim un potencial recurs addicional per fer front a aquesta situació. També hi ha un reforç de 75 milions d'euros per a la lluita contra la pobresa infantil, per reforçar el lleure educatiu, reforçar les places residencials en temes de trastorns de conducta i també per facilitar l'accés a prestacions en determinats barris o col·lectius de baix nivell socioeconòmic.

El pressupost de 2026 contempla gairebé 500 milions d'euros per a prestacions econòmiques d'àmbit social, per a persones en situació de vulnerabilitat. Aquesta és una xifra també important per veure quina part del pressupost s'adreça a fer front a aquesta realitat des de la part de les prestacions socials. I també el pressupost destina 20 milions d'euros per l'increment de l'IRSC, un increment del tres per cent, que augmentarà la capacitat adquisitiva de les prestacions i dels recursos a disposició de les persones més vulnerables, un indicador de renda de suficiència que va estar congelat durant molts anys, amb la consegüent pèrdua de poder adquisitiu. I des del 2023, doncs, consolidem aquest canvi de tendència de pujada de l'IRSC i també en la Taula del Tercer Sector estem parlant d'avançar en un acord per com actualitzar aquest indicador perquè no torni a passar per una dècada de pèrdua del poder adquisitiu.

El segon àmbit estratègic és tot el que té a veure amb la protecció a la infància i a l'adolescència. Tot just fa un any, vam anunciar una transformació profunda de la Direcció General de Prevenció i Protecció a la Infància i l'Adolescència. En aquest pressupost 2026, ja es reflecteix com aquesta transformació profunda s'ha plasmat en reforçar tot l'àmbit de la prevenció, amb 20 milions d'euros addicionals per als EAIA's i els serveis socioeducatius; amb nous projectes també per combatre la pobresa infantil, amb 10 milions addicionals per fer front als trastorns greus de conducta amb menors i 10 milions d'euros també addicionals per promoure mesures

i polítiques innovadores per promoure la desinstitucionalització dels infants i per reforçar la direcció general de la DGPPIA. I això es suma a un increment dels 51 milions d'euros per al finançament dels centres residencials d'infància per augmentar el nombre de places, però també la qualitat d'aquestes places.

També molt destacat que el pressupost inclou 73 milions d'euros per reforçar i garantir l'atenció als CDIAPs, molt important també aquest àmbit de fomentar el desenvolupament infantil en la primera en la primera etapa de la infància. I inclou també la construcció de sis instal·lacions definitives de Barnahus per acompanyar els infants i adolescents víctimes de violència sexual, un impuls que consolida i enforteix la xarxa Barnahus, que, com bé sabeu, és una veritable joia de la corona del nostre estat del benestar.

El nou pressupost també té un reforç molt important de les polítiques de joventut. S'augmenta en 60 milions d'euros el pressupost de polítiques de joventut, un vint-i-set per cent superior respecte al pressupost del 2023, amb 4 milions d'euros addicionals per a associacions de lleure i juvenils i amb mesures addicionals que també han estat possibles gràcies a l'acord amb Esquerra Republicana, al qual, de nou, li agraïm el compromís. Aquestes mesures reforçaran i faran possible la creació d'un centre de recursos per a l'associacionisme juvenil, amb una mirada d'estendre aquest model més enllà de Barcelona, estendre-ho a la resta del territori. I també amb un recolzament i uns recursos per transformar el Carnet Jove, un Carnet Jove que és part de la nostra història i que ara, amb aquest impuls, podrem obrir una nova etapa per fer-lo universal i gratuït, i que veritablement sigui una eina per cohesionar tot el jovent entorn a aquest carnet, que ha de ser la seva porta d'entrada a tot un conjunt de polítiques i mesures. I per reforçar, doncs, el vincle que té el jovent amb les polítiques públiques i l'estat del benestar.

La tercera línia és impulsar el nou model de cures, molt centrat en l'àmbit de la dependència i la discapacitat, que, com deia, és un dels eixos clau del Departament de Drets Socials, una trajectòria que marcarà el futur i l'evolució futura de la inversió pública i que a Catalunya, doncs, es veu reflectit de manera molt destacada

Fitxer 36CDSI3

en el nostre pressupost. En el pressupost de 2026, inclou 655 milions d'euros per a la promoció de l'autonomia personal, un increment del trenta-quatre per cent respecte a 2023. La porta d'entrada de totes aquestes prestacions tots coneixem que són les valoracions de dependència i discapacitat, i hem també doncs agilitzat aquesta porta d'entrada, amb el pla Cura, al que abans feia referència, amb un impuls de 25 milions d'euros addicionals per incorporar més professionals per fer valoracions, reforçar tot l'àmbit tecnològic amb l'adopció d'eines més avançades, incloent-hi la intel·ligència artificial, i amb respostes adaptades a les situacions que requereixen també una atenció diferenciada, amb cribratges i millores sobre l'especialització del tipus de valoracions que s'han de prendre. Aquí també hi afegiria la prestació ELA, la qual també s'encabirà en aquest marc de la llei de dependència, i, per tant, aquests recursos addicionals estaran en aquest àmbit, i això doncs també té un impacte que hem previst en el pressupost del 2025.

El pressupost també inclou 1 milió d'euros addicionals per al desplegament de l'Agència d'Atenció Integrada Social i Sanitària, un desplegament en el qual doncs estem treballant estretament amb el desplegament dels estatuts, però també del reforç a totes les iniciatives demostratives que tenim arreu de Catalunya i que ja cobreixen fins a 1 milió de persones.

I, finalment, en aquest àmbit doncs també avancem de manera destacada amb la creació de noves places residencials. Fins a aquest punt de la legislatura s'han creat 2.740 places addicionals. S'ha complert amb escriu l'objectiu d'arribar a la meitat del compromís de les sis mil places durant aquesta legislatura. I, gràcies a l'acord pressupostari amb Esquerra Republicana, durant aquest 2026 podrem concertar o crear mil places addicionals. Estarem, per tant, molt a prop de l'objectiu de la sis mil. I això doncs també es complementa amb altres mesures que s'han posat en marxa, com l'impuls per a la construcció de quinze noves residències públiques per iniciativa de la Generalitat, la construcció de nou centres per a gent gran..., perdó, nou d'aquestes quinze iniciatives estan en curs, i la construcció de tres centres per a persones amb discapacitat i un centre de dia per a gent gran. A més d'això, recolzem

el món local amb les iniciatives pròpies que tenen de construcció de residències i centres de dia amb 5 milions d'euros per a equipaments arreu del territori.

Com a quart bloc tenim el nou model de relació amb el món local i el tercer sector, que tots sabeu que són socis estratègics de la construcció de l'Estat del benestar, en general, però molt específicament de l'àmbit social. El nou conveni de col·laboració amb el món local, el que seria l'antic contracte programa, que ara l'anomenarem «nou conveni», un nou conveni que ja està molt avançat, en una fase de negociació molt avançada, inclou un pressupost històric de 450 milions d'euros anuals. Per aconseguir aquesta xifra, part d'ella, ja s'ha avançat amb 55 milions d'euros que s'han incorporat a l'addenda del 2026. Aquesta addenda al contracte programa ja ha estat aprovada per Govern i, per tant, reflectida en el pressupost del 2026. I aquest augment suposa un augment de 118 milions d'euros sobre el pressupost del 2023, un trenta-cinc per cent d'augment.

Aquest, com deia, és un pas molt important, perquè tots els que estem en contacte amb el món local sabem que les necessitats socials, sobretot les relacionades amb el model de cohesió social, l'enfortiment dels serveis socials i també de l'atenció a les persones grans, doncs els ajuntaments viuen de manera molt directa aquest increment de les demandes i, per tant, és fonamental recolzar el món local amb aquest impuls per poder desplegar doncs unes bones polítiques públiques en aquest àmbit i fer front a aquests reptes. I també tenim doncs una línia estratègica de reforçar el tercer sector social, amb 130 milions d'euros per a aquest 2026, que forma part de la convocatòria bianual que es va aprovar fa uns mesos; 130 milions d'euros per reforçar doncs aquests serveis socials especialitzats, que molt sovint estan en l'àmbit del tercer sector i amb el que som doncs, considerem, socis estratègics en la construcció i el reforç de l'àmbit social.

Per plasmar també doncs aquest compromís el president de la Generalitat, Salvador Illa, va firmar un acord recentment amb la Taula del Tercer Sector per plasmar doncs, diguéssim, aquest acord per als pressupostos amb impulsos addicionals tant per al pressupost del 26 com els propers, amb un reforç de l'estratègia de pobresa infantil de 75 milions d'euros, amb un reforç també addicional per al sensellarisme i, com hi feia també referència abans, aquest acord per impulsar doncs un nou model

d'actualització de l'IRSC. Un acord que crec que també posa de manifest el compromís social del Govern i també com les prioritats doncs estan alineades amb el que el propi tercer sector demanda.

I finalment, doncs, aquest pressupost ens permetrà fer un pas important en l'àmbit de l'equiparació salarial dels treballadors i treballadores de l'àmbit social. Posem 150 milions d'euros a disposició d'aquest nou model, que, a més, incorpora una innovació important: un nou model de fixació de tarifes vinculades als increments salarials. L'àmbit social és segurament un dels àmbits on els salaris dels treballadors i treballadores són més baixos de tot l'àmbit públic, i això és una realitat que no podem conviure-hi, i per això doncs ens hem posat mans a l'obra. Hem fet una anàlisi per veure doncs quines són, quines eren les xifres, quina era la realitat. Després hem posat sobre la taula un model innovador per fixar la tarifa d'una manera diferent, que incentivi pujades salarials. I, finalment, hem arribat a un gran acord amb patronals i sindicats per doncs validar i posar-nos tots a treballar, amb aquest objectiu comú i compartit d'apujar els salaris als treballadors i treballadores de l'àmbit social, una peça clau per avançar en una millor qualitat del servei i per dignificar el sector social com una peça clau de l'estat del benestar. Gràcies a aquest impuls, consolidem el canvi de tendència que va esdevenir el 2023, quan per primera vegada es va deixar de perdre poder adquisitiu, la tarifa social va deixar de perdre poder adquisitiu per passar a una nova fase de guanyar poder adquisitiu i recuperar doncs, diguéssim, l'espai perdut. El 2026 preveiem que hi haurà un augment substancial de pujada de la tarifa per sobre de la inflació i, per tant, augmentant el poder adquisitiu de les tarifes socials i, per tant, els salaris dels treballadors i treballadores.

Llavors, aquestes són les principals línies estratègiques, com deia, que aquest pressupost doncs ens permet tirar endavant. Com a resum, doncs el que hem dit de 4.248 milions d'euros, el pressupost més gran de la història del Departament de Drets Socials i Inclusió, un augment molt substancial tant respecte de l'anterior pressupost aprovat el 2023 com del 2025. Un pressupost doncs que ens dona eines per fer front a aquestes grans demandes, que posa l'àmbit social a funcionar des del rigor i des del reforç d'aquest àmbit tan fonamental per a Catalunya. I un pressupost que és fruit d'uns acords amb els grups parlamentaris, sense els quals això no hauria estat possible, i crec que, com deia a l'inici de la meva intervenció, és important

posar-ho en valor, agrair aquest exercici de responsabilitat i de política útil que el que ens fa doncs és avançar com a país i reforçar un àmbit tan important a Catalunya com l'àmbit social. Un àmbit, moltes vegades, que està intentant ser desprestigiats des d'alguns àmbits de la política, i, per fer front a aquests intents de desprestigi, el que hem de fer, i és el que estem fent, és posar en marxa millores, posar en marxa avenços i fer que la ciutadania doncs vegi com, quan les coses van mal dades, l'estat del benestar està aquí.

Com sempre, l'àmbit social és un dels àmbits on mai tenim prou recursos; sempre voldríem tenir-ne més. Som molt conscients que els reptes socials són molt grans, però aquest és un pas molt important, un pas definitiu, que ens dona més eines per fer-hi front, per donar-hi respostes, per ser també més eficients i més efectius. Jo també he estat transparent i clara que tenir un pressupost prorrogat des de feia molts anys en un àmbit on ha crescut tant l'impuls pressupostari fa que la gestió administrativa sigui extremadament complexa. Això, tenir un pressupost i, a més, amb aquesta quantitat d'impuls històric, ens donarà aire per obrir una nova etapa de reforç del sector social, però també d'avançar cap a una administració més àgil i més efectiva per fer front a les demandes dels ciutadans.

I, sense més, doncs també donar les gràcies a tot l'equip, que ha treballat tant en la presentació, però, més enllà d'això, en la gestió pressupostària i en el dia a dia del Departament de Drets Socials. I amb això doncs acabaria aquesta part de la intervenció. I a disposar de les preguntes que puguin sorgir.

La presidenta

Moltes gràcies, consellera. Doncs passaria al torn de paraula del Grup Parlamentari de Junts. Diputada Domingo, deu minuts.

Ennatu Domingo i Soler

Gràcies, presidenta. Bon dia, consellera, secretari general i a tot l'equip del Departament de Drets Socials i a les entitats socials que els acompanyen en aquesta sessió sobre els pressupostos.

Consellera, jo ja avanço que des de Junts hem registrat una esmena a la totalitat als pressupostos. Com ha esmentat, el mes de març vostè va comparèixer per presentar

els pressupostos i nosaltres vam alertar que no tenien el suport, i el Govern va estar forçat a retirar-los i continuar negociant. Però avui, amb el suport dels seus dos socis, ens presenten els mateixos pressupostos que el mes de març. De fet, la consellera ja ho ha esmentat: l'única cosa que canvia és que el Govern havia reservat una bossa de 360 milions d'euros per als possibles acords a què pogués arribar amb Esquerra Republicana, però que són diners que ja estaven comptabilitzats dins dels 49.162 milions d'euros del pressupost general. Nosaltres creiem que aquesta assignació s'hagués pogut fer a través d'esmenes a la llei de pressupostos. Per tant, ens han fet perdre el temps i, a més, han presentat uns pressupostos que arriben dos anys tard i que tenen com a finalitat donar oxigen al Govern per poder continuar i acabar la legislatura.

Aquests pressupostos que ens acaba de presentar segueixen sent insuficients per abordar les necessitats socials i no resolen els problemes estructurals que pateix Catalunya. I nosaltres creiem que necessitem un pressupost que estigui per sobre de 67.000 milions d'euros per poder atendre les necessitats reals dels més de 8 milions de catalans. Això seria possible, creiem nosaltres, amb el concert econòmic. I, a més, hi ha una part del dèficit fiscal que pateix Catalunya que vostè no ha esmentat en la seva presentació i que, per tant, per poder recuperar aquesta pèrdua de diners doncs caldria augmentar el pressupost.

A més, l'esmena a la totalitat és també al Govern del tripartit. Nosaltres ja vam... Tornar a reiterar, no?, que no compartim el model de país que vostès defensen amb els seus socis. Ens sembla que, en l'àmbit social especialment, és un model de serveis socials que és reactiu, assistencial i que genera bastanta dependència –jo, més endavant, a la meua presentació explicaré els motius per què... Ah, i en concret, pel que fa al seu departament, consellera, ja vam alertar que el pressupost de 4.248 milions d'euros no és suficient. De fet, ho ha tornat a repetir vostè mateixa i ho va admetre també la setmana passada durant la sessió de Ple, quan presentava les prioritats del departament. Creiem que és insuficient perquè les prioritats d'aquesta legislatura són la reforma del sistema de protecció a la infància, un model desinstitucionalitzat de l'atenció a la dependència i discapacitat, la reducció de la pobresa i problemes de salut mental, i també l'emancipació juvenil, que, en aquests

pressupostos, malgrat que vostè ha dit que s'han augmentat un vint-i-set per cent els recursos, segueix sent el perdedor numèric en comparació a altres àmbits.

Creiem que, per tant, caldria augmentar els pressupostos amb uns 1.500 milions d'euros, que explicarem, perquè nosaltres volem que aquesta presentació-exposició sigui positiva, i, per tant, ens centrarem en aquells aspectes on creiem que el pressupost hauria de ser molt més gran. I no ho diem nosaltres, perquè, bé, ja... Bé, durant la seva compareixença també es va esmentar, no? –jo crec que hi va haver un consens general–, que les partides són, en molts casos, simbòliques i que no permeten fer una transformació real del sistema d'atenció a les persones i abordar els reptes socials, com he esmentat ara mateix. A la taula, per exemple, sobre la despesa de la Generalitat, vostè ens ha dit que hi ha tot un bloc que és sobre els acords. Nosaltres veiem que ja s'han assignat 41 milions d'euros per al 2026 per al Departament de Drets Socials. Ens agradaria saber en què es destinen aquests 41 milions d'euros. Sabem que 2 milions d'euros ja s'han assignat mitjançant disposicions addicionals

Fitxer 36CDSI4

en la construcció o millora de centres residencials i centres de dia per a gent gran, però la resta ens queda bastant..., bé, que ens agradaria saber a què es destinarà això.

També vostè ha afirmat que aquest és un pressupost històric; per nosaltres, l'únic fet històric és la bretxa d'inversió que veiem entre salut, educació i drets socials. De fet, creiem que aquests pressupostos reafirmen un greuge històric on drets socials és el pilar del sistema del benestar que segueix quedant enrere. I en aquests pressupostos queda molt clar, perquè quan mirem, salut representa el 34,3 per cent del pressupost i, en canvi, drets socials només en representa el 10,5 per cent.

Si mirem amb més detall les partides del pressupost del seu departament, ens preocupa també que la prioritat política sigui gestionar les conseqüències socials de l'envelliment o la pobresa en comptes, doncs, de posar eines per generar oportunitats. Per exemple, veiem que dependència i discapacitat són els àmbits on sembla que s'inverteix més, però la major part dels recursos es destinen a l'atenció

i sosteniment del sistema, com, per exemple, augmentar el personal, gestionar centres, serveis residencials, transferències a consorcis i entitats i no pas a la prevenció o a la desinstitucionalització, que precisament això és el tipus de transformació que necessitaríem veure.

Els pressupostos que ens ha presentat, a més, fomenten un model –com he esmentat– assistencial, malgrat que vostè ho ven com un canvi estructural. I per mi l'evidència més clara és que mentre la inversió per a protecció social representa el 7,1 per cent del total del pressupost, amb una dotació de 3.913 milions d'euros, la promoció social només representa el 0,1 per cent del total, amb 70 milions d'euros. I des de Junts proposem que s'inverteixi més en promoció social, precisament perquè cal invertir més en projectes d'inclusió sociolaboral que puguin generar nous espais de treball perquè les persones puguin avançar en els seus projectes de vida.

Per nosaltres és estrany que dels sis acords a què han arribat amb Esquerra Republicana per assignar partides pressupostàries a través de disposicions addicionals, només un dels sis acords estigui en l'àmbit de la promoció social. O sigui, només un dels nous acords està centrat en l'atenció socioeducativa, inclusió social. I, per tant, evidència encara més aquesta diferència entre la protecció social i la promoció social, que a nosaltres ens agradaria que hi hagués més equilibri.

Doncs malgrat el volum, entrant en el tema de discapacitat i dependència, creiem que, evidentment, les dades ho evidencien i el volum d'inversió en dependència és molt més elevat que altres temes. Però creiem que Catalunya segueix sent el territori més penalitzat per l'Estat espanyol. De fet, els últims articles que han sortit, precisament, deien que si Catalunya rebia 100 milions d'euros pel finançament estatal per a la dependència aquest 2025, segons l'Associació de Directors i Directores i Gerents de Serveis Socials, Catalunya rebrà 15,5 milions d'euros menys que l'exercici anterior. Per nosaltres, doncs, per la manca, com s'esmenta en molts articles, per no haver facilitat o millorat les llistes d'espera per accedir als serveis de la dependència.

Ens agradaria saber, doncs, quina part del pressupost anirà a compensar aquesta pèrdua de recursos. També a compensar, com hem esmentat diverses vegades,

aquesta manca de compromís, de compliment del compromís de l'Estat espanyol de la llei de dependència.

Des de Junts defensem que s'escurcin les llistes d'espera. Evidentment hem donat suport al pla Cura, que ens acaba de presentar el powerpoint, però pensem que per poder escurçar les llistes d'espera realment cal dimensionar les prestacions i els serveis al repte demogràfic, si no creiem que no servirà per a res. I per això, creiem que és encertat incrementar en 179,3 milions d'euros per a les prestacions econòmiques de dependència i per reforçar el sistema. Però ens preocupa que aquest pressupost només consideri o assigni un u per cent per poder complir, doncs, el compromís de la llei ELA, tenint en compte que les ajudes són d'un volum econòmic elevat i, a més, només s'està centrant en el grau 3+, quan podria haver molta més demanda i el nombre de persones beneficiàries en podrien ser més.

En l'àmbit de la discapacitat, com vam esmentar a la nostra compareixença anterior, també tornarem a reiterar que cal invertir 173 milions d'euros per escurçar les llistes d'espera per als col·lectius de persones amb discapacitat intel·lectual. Aquestes són dades que també ens han compartit des de les entitats que treballen en aquest àmbit i que creiem que aporten al volum del pressupost.

També heu parlat de l'Agència Integrada Social i Sanitària, evidentment, nosaltres compartim que es dotin més recursos per poder desplegar bé. També creiem que és important que es respecti la col·laboració entre salut i drets socials i que no sigui una imposició de salut a drets socials, no? I, per tant, 1,2 milions d'euros, creiem que potser és prou limitat i, per tant, també volem alertar que cal dotar de més recursos per poder garantir la inversió.

Continuaré a la meua següent intervenció, però creiem que pel que fa a la pobresa i la inclusió social, com he esmentat, al discurs es vol posar l'abordatge de la pobresa infantil com un dels grans eixos polítics, però creiem que les dades no ho acaben de reflectir. De fet, creiem que des de Junts cal garantir la inversió anual de 2.600 milions d'euros anuals per arribar, doncs, a la mitjana europea d'inversió en infància. Vostès n'inverteixen menys de la meitat anual i, per tant, creiem que per poder arribar a aquesta mitjana europea d'inversió en infància caldria augmentar els recursos en aquest àmbit, perquè sigui realment la prioritat.

Merci.

La presidenta

Gràcies, diputada Domingo. Ara és el torn de paraula del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Diputada Driouech...

Najat Driouech Ben Moussa

Gràcies, presidenta. En primer lloc, donar la benvinguda a la consellera Martínez Bravo, al secretari general Raúl Moreno, i evidentment a tot l'equip, el seu equip que els acompanya i també a les entitats i representants de l'àmbit social aquí presents en aquesta sala.

Nosaltres, consellera, tornem a donar-li aquesta benvinguda a aquesta Comissió de Drets Socials i Inclusió; una comissió que per nosaltres és especialment important, perquè és aquí on parlem de la cohesió social del país, de la protecció de les persones més vulnerables i de la capacitat de les institucions per poder garantir drets i oportunitats.

Nosaltres entenem des d'Esquerra Republicana que Catalunya necessita pressupostos. Nosaltres no hem dit..., crec que..., i ho hem dit reiterades vegades, ho hem dit ja fa un temps i ho hem dit sempre, també necessita que aquests pressupostos tinguin ambició social i serveixin per continuar reforçant l'estat del benestar del nostre país. Fa uns mesos vam viure aquí, justament, si no m'erro, en aquesta sala, una situació de bloqueig pressupostari. I si avui som aquí és perquè Esquerra Republicana ha tornat a actuar amb responsabilitat i sentit de país. Ho hem fet des de la convicció que, davant dels reptes socials que tenim com a país, calia continuar avançant i consolidar polítiques públiques essencials. I és evident que aquests pressupostos incorporen avenços importants en l'àmbit de drets socials. L'increment pressupostari del departament és rellevant: estem parlant de 930 milions d'euros més respecte al 2023 i que representaria un augment del vint-i-vuit per cent.

També és positiu el reforç dels recursos destinats a la dependència, discapacitat, pobresa infantil o atenció residencial. Les noves places residencials, l'impuls de les noves residències públiques, les quinze, o l'increment dels recursos per als serveis

socials o aquest xifra per a la lluita contra la pobresa infantil són mesures necessàries i que van –o així ho veiem– en una bona direcció.

I nosaltres ho diem des de la distància, ho diem també des de la consciència i també des de la feina feta dels darrers anys, perquè si Catalunya avui pot incrementar recursos en drets socials és també gràcies a la feina feta dels darrers governs, que van prioritzar, com es va veure, reforçar els serveis públics, ampliant drets i començant a revertir moltes de les retallades estructurals que el país arrossegava des de feia anys.

Ara bé, també és cert que encara tenim reptes molt importants, consellera. Encara hi ha massa famílies que esperen resolucions de dependència durant massa temps, encara hi ha tensió del sistema residencial, encara hi han serveis socials municipals que treballen sota una gran pressió, amb pressió, i encara hi han professionals del sector i les cures que necessiten més estabilitat, millor condicions laborals i, sobretot sobretot, consellera, el reconeixement i el prestigi social que es mereixen. Per això, tan important com l'increment pressupostari és també la capacitat de poder-lo executar bé.

També creiem que cal agilitzar tràmits, reforçar equips, donar estabilitat als ens locals i al tercer sector i garantir que els recursos arribin de manera efectiva a tota la ciutadania. I aquí nosaltres exigirem, així ho volem fer, volem ser exigents, perquè quan parlem de drets socials, no parlem només de partides pressupostàries; parlem de persones, parlem de persones grans que necessiten una plaça residencial, persones grans que estan soles, aïllades, parlem de famílies que necessiten suport a la dependència, parlem d'infants en situació vulnerable i parlem també de famílies que, tot i treballar, no poden garantir el bon desenvolupament, diguem-ne, alimentari dels seus propis fills. Parlem també de totes les professionals que sostenen el sistema cada dia.

I també cal dir, i així ho creiem, consellera, una cosa molt clara: creiem que Catalunya continua tenint limitacions molt importants en l'àmbit del finançament, consellera. És difícil aspirar a tenir uns serveis socials equiparables als països més avançats d'Europa mentre el país continua patint un dèficit fiscal estructural que limita la seva capacitat i la inversió pública. I precisament per això, Esquerra

Republicana ha situat també en aquesta negociació la necessitat de guanyar més recursos, més sobirania i més capacitat de decisió per a Catalunya. Perquè més recursos per a Catalunya també vol dir més capacitat per poder reforçar la dependència, les polítiques socials, la discapacitat, el suport a les famílies i les cures, entre altres.

Consellera, des d'Esquerra Republicana hem negociat els pressupostos amb responsabilitat, amb exigència i també amb voluntat constructiva. Ara el que creiem és que el que toca és que aquests compromisos es tradueixin en millores concretes i visibles per a la ciutadania, que la ciutadania realment noti, percebi que aquests pressupostos són fets, pensats en totes elles i sobretot per a la ciutadania que en algun moment de la seva vida, com molt bé alguna vegada hem tingut aquesta conversa, consellera, pot necessitar algun recurs social de manera directa o de manera indirecta. Perquè cal que pensem, com vostè també molt bé ha explicat, que si el populisme i aquesta demagògia ataca precisament i posa com a competidors a tota la ciutadania que necessita poder accedir a un recurs social, hem de poder garantir i generar aquesta confiança de que si necessita aquest recurs el podrà tenir.

I ara el que toca també, consellera –creiem–, és que aquests ciutadans i ciutadanes vegin aquests pressupostos útils, que els vegin traduïts en drets, que els vegin traduïts també en accés a prestacions i serveis que puguin necessitar. I aquí, consellera, a nosaltres ens hi trobaran, ens trobaran treballant perquè Catalunya tingui uns drets socials més forts, uns serveis públics més dignes i una societat més cohesionada. Perquè, consellera, nosaltres creiem que la construcció nacional i la justícia social són inseparables: no hi ha un país fort amb desigualtat cronificada; no hi ha una sobirania real si la gent no pot viure amb dignitat, i no hi ha una cohesió nacional si abandonem barris, pobles o persones més vulnerables.

I aquí, consellera, també voldríem..., i vostè ho ha parlat, de l'àmbit dels joves, que nosaltres hem situat una proposta des d'Esquerra Republicana molt important i molt necessària, perquè creiem que els joves o

Fitxer 36CDSI5

tenim, diguem-ne, una generació de joves que ha crescut entre crisis, incerteses, precarietat emocional i que no podem continuar arribant tard i que necessitem aquesta prevenció, aquesta atenció comunitària i professional i una mirada integral.

I per acabar, consellera, que només em queda un minut, nosaltres pensem, i per això també ha sigut un dels motius perquè puguem entrar a negociar aquests pressupostos i que avui els puguem debatre per aprovar, que Catalunya no podia esperar més, que els serveis públics no podien continuar funcionant amb els recursos insuficients, que les famílies no podien continuar assumint soles totes les dificultats, que els ajuntaments no podien continuar fent equilibris impossibles, i per això hem negociat, per això hem exigit i per això avui defensem aquests pressupostos en aquesta Cambra. No són els pressupostos perfectes, però són els pressupostos que creiem que permeten avançar, uns pressupostos que reforcen drets, uns pressupostos per incorporar ambició nacional i ambició social i uns pressupostos que situen les persones al centre. Perquè des d'Esquerra Republicana continuarem fent el que hem fet sempre: posar el país i la seva gent davant de qualsevol càlcul partidista.

Moltíssimes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada Driouech.

Ara és el torn de paraula del Grup Parlamentari del Partit Popular. Diputada Berenguer.

Montserrat Berenguer Messeguer

Bon dia. Gràcies, presidenta. Honorable consellera Mónica Martínez Bravo, secretari general Raúl Moreno, diputats, diputades, públic assistent.

Avui novament, consellera, ens ha donat a conèixer el pressupost del departament i això és un *paripé* polític. Després de dos mesos de negociacions entre PSC i Esquerra, el Govern ens presenta el mateix projecte de pressupost per al 2026, que és el que va haver de retirar el passat mes de març per manca de suport d'Esquerra Republicana. Aquesta nova versió té exactament els mateixos ingressos, les

mateixes despeses, tant en import, en concepte i naturalesa. Aquests són els pressupostos del tripartit encobert que ens governa, aquest tripartit dels anuncis, de les bones paraules, dels no fets i dels no compliments. Ens parlen d'una agenda de transformació, de Govern de tothom, mentre Catalunya està immersa en aquell caos permanent. Rodalies, habitatge inaccessible, inseguretat, llistes d'espera intolerables i una pressió fiscal que marca rècords. Ara es fa públic el compromís polític d'incorporar 893 milions d'euros durant l'any 2026, però és que, de fet, això ja estava previst en aquelles disposicions addicionals 24 i 25 del projecte de llei amb el fons per a la millora de les polítiques públiques i amb el fons per enfortir el lideratge de Catalunya.

En conseqüència, li demano resposta clara a les següents preguntes que li formulo. Per quins motius els compromisos polítics adoptats no s'han incorporat en el projecte de pressupost i es mantenen en les disposicions addicionals? Quan està previst incorporar-los? Ja estem a meitats d'any i entenem que les corresponents modificacions de crèdit s'hauran d'aprovar, si és així, en el Ple del Parlament.

A més a més d'aquest *paripé* polític, hi ha opacitat sobre cadascun dels projectes acordats dins d'aquests 893 milions d'euros amb incidència al llarg del 26. Només s'han donat a conèixer grans xifres i hauríem hagut de tenir accés a aquesta informació, concepte i import per poder fer un seguiment i un control de l'execució. El cas del Departament de Drets Socials: 41 milions d'euros per a projectes específics, incidència 2026. Quins són aquests projectes específics? A banda d'aquest tren orbital, aquest projecte que ja va ser anunciat pel tripartit el 2005 i ara es promet al 2040, són incapaçs de solucionar l'actual caos de Rodalies a Catalunya i ara, el futur del tren orbital. I en aquest mateix sentit, aquesta opacitat quant al detall dels projectes acordats de forma pluriennal, que el Govern de la Generalitat ha anunciat que ascendeix a 4.693 milions d'euros del 26 al 30. No coneixem el detall dels projectes del 26. Evident: es desprèn que tampoc el dels propers cinc anys. No menystenir la qüestió de la manca de credibilitat en l'execució de les inversions. Les inversions de la Generalitat tenen un pes ínfim en el pressupost, només del 7,5 previst per a l'any 2026. És a dir, que cada any només estem executant el cinquanta per cent de les inversions del pressupost definitiu.

Catalunya torna a quedar assenyalada, senyora consellera, en el finançament de la dependència. Redueix la seva aportació al sistema el 2025 i, segons les dades de l'observatori estatal de la dependència, en més de 90 milions. Serà la comunitat que més finançament perdrà el 2026 per incompliment d'objectius del sistema, prop d'uns 16 milions d'euros.

Listes d'espera: ara es fixa un nou tall i comencen a comptar a partir dels sis mesos. És a dir, que fins als sis mesos això no és esperar. La dependència no pot sostenir-se únicament amb discursos institucionals. Alerta també amb l'estratègia que estan utilitzant d'operacions de maquillatge i de neteja d'estadístiques, que n'estem al cas i no se'ns escapa. Prestacions de cent o dos-cents euros a grans dependents perquè continuïn restant al seu propi domicili. Podrien requerir atencions altament especialitzades i professionalitzades i ens trobarem amb famílies totalment desbordades, autèntiques bombes de rellotgeria dins de les cases i acabar convertint-se, aquesta atenció, en *low cost*.

I ens continuem reafirmant: Drets Socials no està a l'alçada en termes absoluts amb l'increment de la despesa. És menor en comparativa amb Educació i Salut, el pressupost. Continua sent la ventafocs de Salut i Educació. Si és que és el tercer departament amb més pes, diu vostè, de pressupost. Però si està a la meitat d'Educació. I ja m'hi vaig referir en l'anterior compareixença, senyora consellera: l'excessiva estructura de la Generalitat. Heu crescut amb setanta-un nous alts càrrecs de personal directiu o eventual, un dotze per cent més que el 2023. Drets Socials també no està exclòs: dos nous alts càrrecs.

Una negociació pressupostària que és un insult, li diria jo, a la intel·ligència humana i a la ciutadania. Són uns pressupostos pensats per continuar governant. Va de cessions, va de càrrecs públics, polítics i assegurar-se aquest Govern de vostès i Salvador Illa fins al final del mandat. Un repartiment de poder. No ens sorprèn, tenint en compte que el socialisme, per dir-ho d'alguna manera, ja ha fet pròpia la seva agenda d'Esquerra Republicana i s'ha convertit en aquell soci estratègic de l'independentisme. Esquerra Republicana no està al Govern, però està decidint molt més que quan hi estava i governava. Salvador Illa ha traït amb això els seus votants i s'ha convertit en aquest millor agent del nacionalisme català. I a canvi de què, què

guanya Esquerra? Avançar cap a una estructura d'Estat a Catalunya, cessions, càrrecs, desmantellament de l'Estat. Per això es preveuen aquests elevats recursos a l'Agència Tributària de Catalunya, per a preparar-la cap a la cessió de l'IRPF i així tenir el control de la caixa. Dominar el Consorci Zona Franca, constituir la societat mercantil d'inversions de l'Estat a Catalunya, crear l'autoritat portuària. I aquestes cessions imprudents s'afegeixen al que ja sabem, diguem-ho clar: apartar, retirar la Policia Nacional i la Guàrdia Civil, entregar la gestió migratòria, retirar el control dels interventors i de les empreses mixtes i consorcis. Se'ns ha presentat aquesta rèplica, evidentment, després d'aquestes eleccions andaluses, que de poca cosa els ha servit després de la major patacada electoral de la senyora Montero i del PSOE d'Andalusia. Està per veure si el govern de Pedro Sánchez podrà continuar mantenint el suport dels seus socis, i més tenint en compte ja el greu cas judicial i imputació de l'expresident Zapatero. Ja veu quina prosperitat compartida i tot social. Catalunya en mans d'un consorci de poder entre PSC i Esquerra, i res bo pot sortir d'aquí. Amb aquells mateixos que miraven cap a una altra banda davant presumptes irregularitats –DGAIA– o es repartien més de 62 milions d'euros de Cultura en subvencions nominatives o en entitats afins i amigues. Infància, amb un pressupost molt lluny d'aquells índexs europeus. En definitiva, informes que denuncien l'empobriment de Catalunya durant dècades, però degut a què? A una mala gestió de les polítiques públiques, cada vegada més impostos que no reverteixen en més serveis públics ni tampoc en una qualitat del servei, ans al contrari, enfonsament de la classe mitjana i prop del cinquanta per cent de les famílies catalanes tenen dificultats econòmiques per arribar a finals de mes. Treballadors que perden hores cada dia, fins i tot poden perdre el seu lloc de treball, esperant un transport públic amb incidències diàries. Insuficients. Cistella de la compra que va a l'alça. Un cost de l'habitatge insuportable. Dificultats per conciliar vida laboral, familiar i no acabaríem. Això també són drets socials, senyora consellera. Són els mateixos pressupostos, els que ens presenten, que segueixen amb una direcció errònia. Per què? Perquè les prioritats estan equivocades. 500 milions, Agència Tributària de Catalunya; 417 milions, TV3, i els nous «xiringuitos» de la Xina i de Jordània. Programa 313 Suport a les famílies: la partida que menys creix, en canvi, en volum absolut i relatiu, quedant estancada en poc més de 12 milions d'euros. El mateix en

altres programes, els tenim detallats. Viure amb famílies, pluridiscapacitats, aquells d'inserció sociolaboral que permeten precisament promoure les capacitats personals, els ingressos propis i no aquella dependència i aquell assistencialisme excessiu al sistema.

Per tot plegat, nosaltres, des del Partit Popular, no volem formar part d'aquest teatre, d'aquest festeig, d'aquest flirteig entre PSC i Esquerra i uns Comuns fent d'espelma.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada Berenguer.

Ara és el torn de paraula de la diputada del Grup Parlamentari de VOX. Diputada García, quan vulgui.

María Elisa García Fuster

Gracias, señora presidenta. Gracias, señor secretario, público asistente.

Señora consejera, acaba de presentar usted los mismos presupuestos que presentó en febrero del 2026, se lo han dicho todos los grupos. Hace cuatro meses. No ha cambiado ni una coma. Todo igual que hace unos meses y todo igual que lleva haciendo dos años. Misma línea, mismos presupuestos, mismos errores. Y le digo lo mismo que a su compañero de Salud: no hable de los recursos que prevé, que piensa, que cree para el 2030. No haga planes para el 2030, y menos ahora que la UCO está removiendo las cloacas de su sede nacional y está señalando a su jefe directo, al señor Illa. Los presupuestos que presentó en febrero se centraron en lo mismo en lo que se han centrado ahora y en lo mismo que se han centrado todo su mandato: enriquecer altos cargos con carné de partido con un aumento significativo en el programa 121 de gerencia del departamento, millones de euros en los chiringuitos socialistas o en los de sus compadres de Esquerra Republicana, que son los que le permiten a usted estar sentada en esa silla pese a ser la peor gestora que se ha paseado por estos lares y su plato estrella, la inmigración ilegal, los MENAs, los ex-MENAs, los inmigrantes a los que usted riega con el dinero de todos los catalanes y que no han trabajado en su vida ni piensan trabajar, y cuyo máximo es vivir de subvenciones o ayuditas que le regalan los socialistas. Es decir, los

parásitos sociales que vienen de otros puntos de la geografía y que acaban con los recursos que usted, (*remor de veus*) señora Mónica Martínez Bravo, consejera socialista...

La presidenta

Si us plau.

María Elisa García Fuster

Le está regalando a los catalanes. Y hoy se presenta con los mismos presupuestos. ¿Cree que todo marcha sobre ruedas en su departamento? ¿Considera que no debe cambiar nada de sus prioridades de inversión? En el 2025 murieron 9.116 personas en la lista de espera de dependencia sin una mísera ayuda. Pero es que en el 2024 pasó lo mismo, y ya van más de 16.200 catalanes muertos esperando una ayuda desde que usted pilota el Departamento de Derechos Sociales. La lista de dependencia, lejos de mejorar, se ha disparado, un diecisiete por ciento en el 2025. Es decir, que ahora hay 12.300 personas más rogándole una ayuda, señora socialista. El índice de pobreza infantil y exclusión social también ha aumentado 1,3 puntos porcentuales y ya se sitúa en el 36,1 por ciento, a máximos históricos. Pese a su gran plan estratégico de cambiar el nombre de la Dirección General de Atención a la Infancia y a la Adolescencia, resulta que sus dos principales proveedores están siendo investigados por Fiscalía, siendo más que sospechosos de estafa y de convertir a la inmigración ilegal en su *modus vivendi*. Y usted, la señora consejera socialista, sigue regándolos con miles de cientos de euros que salen del bolsillo de todos los catalanes. Y después de todo esto, viene hoy con la cara de cartón piedra con los mismos presupuestos porque considera que, pese a esto, pese a estos lamentables números, que no los da VOX, sino que los da el propio ministerio y que no son números ni *stock*, como usted los llama, sino personas a las que usted arrastra al límite de la desesperación y de la miseria, pese a todo esto, no debe rectificar ni cambiar su faraónica e ineficiente pirámide de prioridades socialistas y decide presentar lo mismo y no cambiar nada. ¿Esto es lo que le enseñaron en el famoso máster de Harvard, a no rectificar, a perpetuarse en sus errores de gestión, a defender lo indefendible, (*remor de veus*) aunque en ese ataque de soberbia e incompetencia socialista arrase con la vida de cientos de miles de catalanes? Pues

mire, con todo el respeto, yo estudié en la Universidad de Alicante y lo primero que me enseñaron fue el método ensayo-error. Es decir, a rectificar cuando te equivocas. *(Remor de veus.)* Vamos...

La presidenta

Si us plau.

María Elisa García Fuster

Que enseñan lo que enseñan en cualquier centro. Y agradecería, por favor, a los socialistas que se estuviesen un ratito callados, que ya bastante tienen encima.

Vamos, que esto es

Fitxer 36CDSI6

lo mismo que enseñan en cualquier centro, que cuando uno se equivoca debe rectificar. Está claro que, pese a todo el bombo que usted da a su formación, siempre que tiene ocasión y aunque no la tiene, también lo da, lo esencial no lo aprendió. Mire, primero, ha aumentado en ciento sesenta funcionarios su gabinete y la secretaría general de Derechos Sociales en tres años y esto supone 22 millones de euros más en sueldos, solo para que usted coloca a sus amigos y a sus afines de partido, a sus jéssicas y sus claudias. Hablamos de un veinticinco por ciento de incremento en gasto en altos cargos, mientras que la hucha..., mientras que la lucha contra la pobreza infantil ha incrementado solo un 5,38 por ciento en tres años. De 821 millones en 2023 a 865 millones a día de hoy. Lógico que la pobreza infantil con usted al mando se haya disparado.

Con esto reflejan clarísimamente qué hay en su pirámide de valores socialista. En la cúspide están los amiguetes, que se llenan los bolsillos, los zapateros, los ábalos, los santos-cerdá y veremos si también los illa y, en la base, están los más de 480.000 niños que viven en riesgo de pobreza y exclusión social y los 178.000 niños que no pueden ni cubrir sus necesidades básicas, como comer tres veces al día.

Segundo, dependencia. El programa 315, que es el de autonomía personal, ha crecido un quince por ciento, más de nueve mil personas al año muriendo, rogándole

una ayuda para vivir y usted, la consejera socialista, mirando hacia otro lado. ¿Dónde están los millones que aprobados en la ampliación de crédito de hace dos meses para incrementar las prestaciones para los dependientes grado III+? ¿En qué se los ha gastado? ¿Dónde figuran los millones que aprobó el Parlamento por unanimidad para los enfermos de ELA? Porque, mire, a los enfermos, no les ha llegado ni un duro.

Tercero, ha vuelto a reírse de las familias catalanas. Quizás su elitismo le permite ver los problemas reales de los catalanes. Ha vuelto a obviar que los productos básicos, los lácteos o los huevos han subido un cincuenta por ciento, que el aceite de oliva ya cuesta un ochenta por ciento más que hace tres años, que han inflado la factura de la luz un treinta por ciento con impuestos directos, que hay leyes de vivienda socialista que legitiman la ocupación ilegal y que condenan al empresario, que han conseguido que los alquileres se disparen un cuarenta por ciento y que ahogan a los españoles con constantes subidas de impuestos, que van directamente al bolsillo de Fernández Guerrero, el número 2 de Montero, imputado por robar, como la mitad de los del Partido Socialista.

Y mientras pisotean a todas estas familias, riegan con 4.500 euros mensuales a cada mena que acogen en Cataluña, haciendo un verdadero ejercicio de secuestro institucional y gastando 259 millones al año en ellos. Mientras humilla a todas estas familias catalanas ahogadas a impuestos, a las que no tiende una mano, reparte 17 millones en los programas 314 y parte del 310, Atención y Dirección General de la Inmigración. Diecisiete millones de euros que se embolsan los intermediarios como Resilis, Mercè Fontanillas o FASI, investigadas por Fiscalía por fraude, que llevan décadas haciendo negocio con la inmigración ilegal.

No es solo que no prioricen a los españoles, es que su burocracia infinita, sus baremos descompensados y sus reglas retorcidas están especialmente ideadas para excluirlos del sistema de ayudas. Están pensadas para beneficiar al que acaba de llegar, asaltando nuestras fronteras. Arraigo, lo llaman ustedes y con ese palabra justifican legitimar la mayor de las injusticias, el abandono del que necesita lo que..., que le tiendan una mano en un momento después de haberse pasado toda una vida, metiendo sus ahorros en la caja común.

Enmienda a la totalidad a este proyecto negligente, como todo lo que hace, señora consejera socialista de ingeniería social.

Gracias.

La presidenta

Gràcies, diputada García. Ara és el torn de paraula del Grup Parlamentari de Comuns, diputat Andrés Garcia.

Andrés Garcia Berrio

Gràcies, presidenta. En primer lloc, volia dir d'una manera molt clara que les forces antidemocràtiques d'aquesta cambra no poden, de manera sistemàtica, dir «parásitos sociales» als nostres ciutadans i ciutadanes. I això ho ha de saber la ciutadania, és la seva manera que tenen de tractar a una gran part de la nostra població. No ho tolerarem i de manera continuada vostè podrà veure com les seves propostes antidemocràtiques no fructifiquen, ni ara ni mai.

Dit això, gràcies, consellera, i gràcies a tot l'equip del Departament per la seva compareixença del dia d'avui i al de representants de les entitats del sector social, que sempre estan pressionant i promovent que hi hagin canvis de veritat i que puguem avançar a Catalunya en drets socials. Comuns vam orientar la negociació dels pressupostos de 2026, tant al febrer com al maig, en clau d'oportunitat per afrontar reptes de país. En el temps que vivim de desigualtats cada dia majors i on uns pocs estan destruint els consensos globals que coneixem, en temps de malestar per l'increment del cost de la vida i en temps de crisi climàtica, Catalunya necessita ambició, posar al centre els drets socials i sortir enfortits després d'aquest pressupost.

Hem de triar: lluitar contra la desigualtat o privilegis per uns pocs. Aquests pressupostos parteixen d'una realitat clara. A Catalunya hi ha massa gent que no arriba a final de mes, mentre uns pocs acumulen cada cop més beneficis, un de cada tres infants està en risc de pobresa, l'habitatge s'endú bona part del sou de moltes famílies, els serveis públics no estan reduint desigualtats com haurien de fer. Davant d'això, Comuns hem triat posar les institucions al servei de la majoria i introduir mesures que per a nosaltres són importants.

Efectivament, aquests no són els pressupostos que hauria fet Comuns. Considerem que haurien estat molt diferents. Tenim diferències en molts dels plantejaments que fins ara ha tingut el Govern i el Departament, però sí que considerem que, en aquests pressupostos, s'ha pogut posar qüestions al nostre segell per garantir millor els drets socials. No només, no només al departament de Drets Socials, però també.

En aquest sentit, volíem situar que hem situat l'habitatge al centre de l'acord que, com saben tots vostès, l'accés a l'habitatge està al centre dels problemes de desigualtat i és clau per garantir l'accés als drets socials, 2.500 milions d'euros per a polítiques d'habitatge a aquesta legislatura, més ajuts al lloguer per arribar a unes cinquanta mil famílies més i fer tot el possible amb una nova Direcció General de Disciplina de l'Habitatge, per fer complir la llei de manera ajustada i perquè això tingui impacte a les famílies que no arriben a final de mes perquè no poden pagar el seu lloguer.

Un altre element de l'acord, invertim als barris per avançar en cohesió social. Doble convocatòria del pla de barris fins al 2028, amb quatre mil..., 400 milions anuals. Cal dir que aquesta llei de barris havia estat a un caixó, que no havia fet servir, i això va ser un dels elements claus de l'acord d'investidura i es va tirar endavant l'any passat amb els acords pel suplement de crèdit, però és aquest any quan s'ha pogut doblar i és important i necessari, també per la part que comporta una millora dels plans comunitaris per garantir la cohesió social. Per això pensem que també està absolutament vinculat amb el que estem parlant avui aquí.

Amb relació a la pobresa energètica, hem acordat un pla de xoc que inclou l'impuls del Fons d'Atenció Solidària abans de l'estiu de 2026, dotat inicialment per Generalitat i elèctriques, amb 3 milions d'euros, al 26 i 10 al 27. Cal donar resposta a la finalització del conveni amb les elèctriques rescatant les famílies vulnerables.

Infància, hem aconseguit un acord per implementar cent mil noves beques menjador en els dos propers anys, passant del divuit per cent al trenta per cent de cobertura per tal d'apropar-nos a l'objectiu de l'accés universal i gratuït a una alimentació adequada per a tot l'alumnat, incorporant aquests cinquanta mil nous alumnes el proper curs i cinquanta mil el curs 27-28. Considerem que aquest és un dels principals punts del nostre acord per garantir i per lluitar contra la pobresa infantil i

crec que segurament molts de vostès estaran d'acord en què és un pas endavant important.

I en relació també amb mesures que tenen a veure concretament directament amb el Departament de Drets Socials, cal dir que Catalunya no pot normalitzar que hi hagi persones vivint al carrer. Una de les prioritats situades per Comuns en la negociació ha estat abordar el sensellarisme com una emergència social. L'acord pressupostari incorpora un pla de xoc contra el sensellarisme i el barraquisme, amb una dotació mínima de 30 milions d'euros per al 2026 en coordinació amb ajuntaments i entitats socials. Per Comuns, això és molt important, però també volem deixar molt clar que és un mínim i que farem tot el possible perquè aquesta quantia es pugui incrementar de cara als propers anys. De fet, les entitats parlen de que la quantia hauria d'estar al voltant dels 80-100 milions d'euros. Aquest és un primer pas, aquest pla de xoc no existia. Hem aconseguit que existeixi i hem acordat amb el Departament i han estat vostès d'acord en què això es pogués tirar endavant, però pensem que cal dotar-lo millor de cara al futur. I aquí ens tindran per poder-ho acordar de manera clara.

Aquest pla haurà de permetre desplegar equips de carrer d'educadors i educadores socials, ampliar recursos d'urgència i allotjament temporal i incrementar els habitatges d'inclusió social amb acompanyament comunitari. Els pressupostos també reforcen les polítiques d'acollida i cohesió social en l'acord amb què arribaran amb comuns. Hem pactat l'increment del cinquanta per cent del pressupost de la Direcció General de Migracions i Refugi i hem de dir que no hem vist a l'exposició inicial, si després ho volen recollir o explicar per veure exactament com queda, segons els nostres càlculs, es passaria d'uns 14 milions d'euros a uns 21 milions d'euros, amb un increment de 7 milions.

S'ha de garantir la posada en marxa amb aquest increment d'un programa català d'acollida per a les persones migrants i refugiades. Ha de suposar un salt d'escala. Hem de guanyar a nivell qualitatiu i jo crec que és important i, en aquest Parlament, molts grups parlamentaris parlen d'integració. Nosaltres ens agrada més la paraula inclusió, però efectivament, les polítiques d'inclusió no es fan soles i es fan amb inversió social. Llavors, si el que volem és realment garantir processos d'inclusió,

hem de posar al centre més recursos i més capacitat, perquè això es pugui dur a terme. Considerem que és clau i així mateix pensem que hi ha molt de camí per recórrer i per explorar en fer compliment al programa estatal d'acollida del material de protecció internacional. Considerem que és clau aquesta complementació, que ja s'ha anat explorant per part d'alguns ajuntaments i pensem que aquest element és clau i pensem que és una bona notícia per al país.

També un altre dels acords seria l'aprovació de la nova estratègia catalana del poble gitano 26-36. És una estratègia elaborada pel Govern i el que ha pactat amb el nostre grup parlamentari tindria a veure amb l'augment del pressupost destinat al que era la unitat del poble gitano en un seixanta per cent, garantint també l'ampliació de l'equip com ja s'havia anunciat, però considerem també que és un salt. Per nosaltres, ens hagués agradat que hagués estat més ambiciós. Insistirem de cara al futur, també quan s'aprovi per aquest Parlament el proper pacte nacional contra l'antigitanisme i per la inclusió del poble gitano. Segurament suposi que s'obrin noves línies i s'hagi de dotar..., donar més dimensió per poder garantir la efectivitat d'aquesta estratègia, que considerem que és un pas molt, molt important i un pas... És un salt endavant.

I una de les principals novetats respecte al febrer, i que té el seu origen també en acords d'investidura entre el PSC i Comuns, és l'inici de l'equiparació progressiva de les condicions laborals i salarials de les professionals d'un sector social que cal dignificar. No podem seguir com ara. No podíem seguir aquí amb professionals precaritzades, no hi ha serveis socials forts. Llavors l'acord preveu l'equiparació de les condicions amb una dotació de 150 milions i l'impuls d'un nou model de tarifes. I llavors, en aquest sentit, sí que considerem que serem no exigents, sinó el següent en l'aplicació d'aquests acords. Uns acords dels quals, diguem-ne, no hem format part ni en la dotació pressupostària Comuns, tot i que ens hagués agradat, tot i que ho vam proposar de manera molt clara, segurament hagués estat fins i tot més ambiciós. I serem molt exigents en relació amb la seva implementació a nivell pràctic, perquè efectivament, volem dir, en primer lloc, i reconèixer que és un pas molt important, és una molt bona notícia per al país, però ara ens juguem molt en com s'implementa i, llavors, en aquest sentit, doncs, serem exigents perquè crec que és el que ens pertoca.

També fruit dels acords d'investidura, els pressupostos reforcen les polítiques de dependència i discapacitat que fa temps que necessiten més recursos i menys esperes. Aquest acord pressupostari consolida una orientació política clara, reforçar els drets socials i garantir que les polítiques públiques arribin a les persones que més ho necessiten, convertint els compromisos adquirits en mesures concretes amb impacte directe sobre la vida de la gent. Llavors en aquest sentit, suposen un increment en el pressupost d'uns 930 milions, que equival a un vuit-i-vuit per cent.

I acabo. Després, segurament a la rèplica, pugui actuar, pugui parlar més. Simplement la idea clara és: Estem satisfets amb les mesures que hem pogut arribar a un acord, de la mateixa manera que volem dir que ens sembla que no és suficientment ambiciós aquest pressupost del Departament per fer front a les realitats que té a dia d'avui Catalunya. Ens hagués agradat que fos diferent, però esperem que en el futur puguem anar millorant entre tots aquestes qüestions i implementar de manera correcta aquest pressupost i els acords que hi contenen.

Gràcies.

Fitxer 36CDSI7

La presidenta

Gràcies. Diputada García.

María Elisa García Fuster

Señora presidente, exigiría que retirarse, el diputado, la afirmación que ha hecho sobre mi partido, llamándolo «fuerza antidemocrática». Recordarle que a mi partido le han votado 250.000 catalanes, que es el doble de lo que le han votado a su partido, y que nosotros llegamos al poder siempre diciendo y haciendo lo que decimos, al revés de lo que hace el Partido Socialista, y ellos van de la mano del Partido Socialista. Así que, señor Berrio, creo que está un poco [#00.34].

Andrés Garcia Berrio

Sí, jo, per part meva, encantat d'explicar En cap cas retiraré el mateix que diuen tots els índexs internacionals en matèria de democràcia, quan plantegen que partits com

el d'Orbán a Hongria, com Trump a Estats Units i qualsevol altre que forma part de la corrent actual d'extrema dreta o ultradreta mundial, estan erosionant les democràcies en països especialment d'Amèrica i Europa. Llavors, en aquest sentit, em reafirmo completament en les meves paraules.

La presidenta

D'acord, doncs la Mesa ja decidirà sobre el tema. Gràcies.

Ara és el torn de paraula del Grup Parlamentari de la CUP. Diputada Pilar Castillejo.

Maria Pilar Castillejo Medina

Sí; moltes gràcies, presidenta.

Consellera, ens tornen a presentar aquí un nou debat pressupostari en un moment en què..., ja fa temps, eh?, que hi ha una sensació cada vegada més estesa que la política institucional no serveix per millorar les condicions de vida de les persones. La gent veu que treballa, però no arriba a final de mes. Veu que el lloguer li puja molt més del que li puja el seu salari, que cada vegada costa més accedir a ajudes i serveis públics que siguin forts, que no..., les llistes per a una plaça residencial són infinites. I, quan això passa, quan es prometen drets socials, però la vida quotidiana de les persones continua empitjorant, el que creix és aquesta desafecció i aquest caldo de cultiu que, precisament, aprofita l'extrema dreta.

I aquí hi ha una responsabilitat molt important de qui governa, qui governa dient que governa des de l'esquerra, però després les mesures que aplica no canvien realment la vida de la majoria de les persones. I la veritat és que vostès fan una diagnosi que nosaltres compartim amb molts termes, perquè és bastant realista parlar de pobresa infantil, de dependència, de l'envelliment, de la vulnerabilitat. Però el que no compartim en cap cas són les solucions que vostès plantegen. Ens diuen que tenen uns pressupostos, que ens porten uns pressupostos com una gran eina de transformació social. Nosaltres creiem que, en realitat, són uns pressupostos que poden intentar evitar que el sistema s'enfonsi, però no plantegen grans canvis respecte al moment del que venim.

Sí que hi han més diners que el 2025, és cert. Sí que hi ha partides que creixen, també, però el que no veiem realment és cap canvi de fons que sí que faci que, a

partir d'ara, a partir d'aquesta aprovació de pressupostos, la vida de la majoria de les persones canviï en el seu dia a dia. Què canviï avui, que canviï demà o que canviï el 2030 o el 2040, que hi ha moltes coses. No veiem cap canvi a la vida de les persones. I jo crec que això és molt evident en l'àmbit de les cures i l'àmbit dels drets socials.

Primer de tot, ja ho han dit els altres grups, tenim el mateix pressupost que fa un mes i mig. Parla de partides addicionals gràcies als acords, però el departament ara mateix..., vostès han presentat els mateixos 4.248 milions d'euros que fa un mes i mig. Vostès sabran què han fet durant tot aquest temps perquè aquest pressupost serveixi per, ara, per canviar les condicions de vida de la gent ara. Nosaltres veiem que han fet molt poca cosa en aquest mes i mig de canvi, perquè tenim el mateix.

En aquest sentit, nosaltres creiem que el que cal fer amb un pressupost realment és construir un veritable sistema català públic de cures; un sistema que sigui universal, que sigui integral, que sigui públic, un sistema que garanteixi el dret de cures al llarg de tota la vida. Igual que entenem que s'ha de garantir el dret a la salut o el dret a l'educació, perquè ara mateix el sistema de cures continua descansant sobre tres pilars que són molt fràgils: sobre les famílies, bàsicament; sobre les dones, que són qui sostenen aquest món, i sobre el mercat. I això té conseqüències molt concretes: dones que deixen de treballar o redueixen la jornada per cuidar, treballadores de la llar i treballadores de la cura precaritzades, persones dependents que estan atrapades en llistes d'espera infinites, famílies desesperades buscant places i uns serveis socials bàsics que estan treballant sempre en emergència, en una emergència permanent. I, a més a més, amb una especulació i un negoci amb les cures a costa de les condicions laborals de les treballadores i la qualitat dels serveis que es presten.

I, per això, aquests pressupostos per fer front a tot això es queden curts. Vostès diuen «pressupost històric», però continuen reforçant aquest model que està basat en la concertació, en l'externalització i en una dependència dels grans operadors privats que avui ens acompanyen, quan els han presentat en igualtat de condicions que la resta del Govern que l'acompanya a vostè.

I això no és una qüestió ideològica, com s'entesten a repetir, perquè això té conseqüències materials. Quan un servei essencial depèn d'empreses que competeixen per costos, el que acaba passant és precarització laboral, ràtios insuficients, rotació de professionals, deteriorament de l'atenció. I per això nosaltres, per això, perquè volem una atenció de qualitat i volem condicions dignes per a les treballadores, defensem, justament, una direcció contrària: internalització progressiva aquest prestigi i qualitat laboral per les treballadores, més gestió pública directa i, sobretot, més control, més control del que ara mateix són els serveis que estan sostenint la vida.

Li volia apuntar també algunes contradiccions del seu discurs. Aquí ens presenta vostè les seves prioritats: lluita contra la pobresa, protecció a la infància i nou model de cures. I ens diu «lluita contra la pobresa» des d'una visió totalment assistencial. Sense una prestació universal per fill a càrrec, com lluitem contra la pobresa infantil? Diu que volen prevenir el sensellarisme, però no hi han garanties habitacionals. L'habitatge continua sense ser un dret. Amb pobresa energètica, el conveni amb Endesa que han deixat caure, doncs, continua pendent, tot i que ara posin més diners. Ens parla de protecció a la infància, però la meitat del pressupost de protecció a la infància, més de la meitat, continua anant a centres residencials. No hi ha un desenvolupament important de la desinstitucionalització de la infància. No parlem del zero a sis. No parlem de la mida dels centres. No s'està atacant aquest problema. Parlen del nou model de cures, però veiem que sobretot anuncia places residencials. No apostem per l'autonomia personal. I ens parla també que construeix el sistema social amb el món local, amb el tercer sector i amb les treballadores de l'àmbit social, un món local amb un contracte programa que vostès poden ampliar, però el que rebran constantment són queixes del seu funcionament, no?, de les disfuncions que comporta aquesta programació que es va repetint, que no tinguem una continuïtat; les discrepàncies entre interventors i secretaries per poder fer els pagaments. Les treballadores; és cert que han fet ara el que nosaltres considerem una mà de pintura sobre l'equiparació salarial, però confia l'increment de tarifes i que arribi el salari sense explicar prou quin control públic faran de tot això. I sobre el tercer sector? Nosaltres ja ho hem repetit, creiem que no pot ser el gruix del sistema social com és ara mateix vostè. Jo recordo que les primeres intervencions que va fer aquí, quan

va començar a ser consellera va dir que era que l'habitatge era un bé de mercat i que recordo aquella intervenció i ara mateix estan fent una llei contra l'especulació i estan treballant per que no s'especuli amb l'habitatge. Jo crec que aquest és el pas que han de fer també amb les cures. Avançar en què les cures deixin de ser un producte sobre el que es pugui especular i que sigui un dret realment. I això vol dir desmercantilitzar les cures.

No queda prou temps pel que volia explicar. Volia parlar més de les treballadores i sobre aquests dos mons que són importants en el món dels drets, que són la infància i també les persones grans, cap a aquests drets de com podem avançar cap a un sistema de drets i autonomia personal. Ho deixo per una segona intervenció, però sí que aprofito aquest últim moment per connectar amb una crítica que és més general al model de país, perquè crec que aquests pressupostos no els podem mirar només des dels paràmetres de drets socials, perquè estan immersos dintre dels mateixos paràmetres amb aquesta visió que tenen vostès, no?

Mentre els drets socials continuen sent la pota més feble de tot aquest sistema de benestar social, aquest govern aposta per macroprojectes, per ampliar l'aeroport, per reindustrialitzar vinculat a la indústria, pel turisme massiu. I aquí hi ha una qüestió que per a nosaltres és central, perquè Catalunya no té un problema de manca de riquesa, sinó que té un problema de distribució de prioritats. El problema no és que tenim, sinó a què destinem els recursos i quin és el model econòmic que es consolida amb aquests pressupostos. Perquè aquest model d'aquesta dreta més reaccionària, que assenyala el més vulnerable però protegeix les elits..., entre aquest bloc de centre gestor que formen vostès i els seus socis, que assumeixen aquest marc actual on el progressisme no és més que un relat, hi ha una necessitat real de construcció d'un país diferent. Necessitem una altra cosa com a país, una alternativa que no gestioni la resignació, que no normalitzi, que cada generació ha de viure pitjor que l'anterior, que no converteixi els drets socials en un mercat especulatiu i subvencionat.

I per això el que des de la CUP defensem és aquest sistema públic, integral i universal de cures, l'habitatge com un dret, uns serveis públics forts, l'atenció a l'autonomia de vida, unes condicions salarials dignes per a les treballadores, una

sobirania econòmica per al país i una societat on sostenir la vida sigui una prioritat central de la política.

I moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada Castillejo. No hi ha presència del Grup Mixt. Passem, doncs, al grup parlamentari del Grup Socialistes i Units per Avançar. Diputada Ríos.

Mónica Ríos García

Bé; moltes gràcies, presidenta. Bon dia a tothom. Honorable consellera Martínez Bravo, el secretari general el senyor Moreno, tots els membres del departament, entitats del tercer sector i altres entitats de l'àmbit social, siguin tots molt benvinguts.

Avui presentem un acord important per al país; uns pressupostos que van molt més enllà de les xifres i de les partides econòmiques; uns pressupostos que expressen una manera d'entendre Catalunya, una manera d'entendre les institucions i, sobretot, una manera d'entendre la política. Parlem de 49.162 milions d'euros per reforçar els serveis públics, impulsar l'habitatge, accelerar la inversió, enfortir l'autogovern, defensar el català, vertebrar el territori i generar prosperitat compartida.

Avui no venim només a analitzar les partides d'un departament, venim a explicar com cada àmbit de Govern contribueix a un projecte compartit: fer de Catalunya un país d'estabilitat i futur, un país respectat, pròsper i socialment just. En concret, ja ho he dit, consellera, el Departament de Drets Socials i Inclusió aporta un total de 4.247,9 milions d'euros, gairebé 1.000 milions d'euros més que el 2023.

Per això, el primer que vull fer és agrair sincerament a Esquerra Republicana de Catalunya i al Grup Parlamentari Comuns la seva responsabilitat per la seva voluntat de diàleg i la seva capacitat d'arribar a acords. També a la Taula d'Entitats del Tercer Sector Social, que amb les seves aportacions, també, i entre tots hem aconseguit tenir uns bons pressupostos. En un moment en què massa sovint la ciutadania veu bloqueig, crispació i càlcul partidista, aquest acord demostra que hi ha una altra manera de fer política, una manera de posar pel davant els interessos dels catalans i les catalanes.

I, a més, aquests pressupostos neixen d'una convicció profunda, que, en temps d'incertesa, d'augment de les desigualtats i de transformacions socials accelerades, les institucions han d'estar al costat de la ciutadania. I això és el que fem, reforçant el nostre estat del benestar. Per això, aquests pressupostos fan una aposta històrica per les polítiques socials i la inclusió, un pressupost que reforça els serveis públics, l'atenció a les persones en situació de vulnerabilitat i els drets socials com a pilar de país. I ho fem amb recursos concrets i amb compromisos tangibles.

Una prioritat que també apuntava vostè, consellera, és aquesta transformació de la protecció a la infància amb la voluntat de reforçar la prevenció. També la transparència i la capacitat de protecció dels infants i adolescents i caminar, per tant, cap a la desinstitucionalització. Perquè protegir la infància és una de les responsabilitats més importants de qualsevol govern. Per això, destinem 880 milions d'euros a la lluita contra la pobresa infantil i el suport a la infància vulnerable.

Però si hi ha una qüestió que avui està al centre de les preocupacions de milers i milers de famílies, tot i no ser competència d'aquest departament, és l'habitatge. Perquè sabem que és el principal factor d'empobriment de moltes famílies treballadores, el cost d'aquest habitatge. Hi ha famílies que destinen més de la meitat dels seus ingressos a pagar un lloguer, joves que no poden emancipar-se, persones grans que viuen amb angoixa cada dia per la renovació del contracte de lloguer, famílies vulnerables atrapades en una situació d'inseguretat permanent. I davant d'això, aquests pressupostos responen amb la inversió més important mai feta en habitatge. Com ha dit el company de Comuns, uns 2.500 milions d'euros per a polítiques d'habitatge, una inversió històrica. Perquè sense habitatge digne no hi ha projecte de vida possible, no hi ha igualtat d'oportunitats i tampoc no hi ha cohesió social. Per això, entenem les polítiques d'habitatge com una part essencial de les polítiques socials.

També posem el focus en la joventut, una generació que ha crescut entre crisis, precarietat i incerteses, joves que sovint han sentit que el futur arribava cada vegada més tard. Per això, reforcem les polítiques d'emancipació juvenil, el suport a la salut mental, els programes d'inclusió i les ajudes a joves extutelats, perquè puguin construir un projecte de vida digne i autònom.

I, al mateix temps, reafirmem el nostre compromís amb la gent gran,

Fitxer 36CDSI8

perquè una societat decent és aquella que sap cuidar, que reconeix la contribució de tota una generació que ha aixecat aquest país i que mereix envellir amb dignitat, autonomia i respecte. Aquests pressupostos reforcen les polítiques de dependència, els serveis de proximitat, l'atenció domiciliària i les mesures contra la soledat no volguda. També millorem les cures amb la construcció de noves residències, noves places residencials i recursos per reduir les llistes d'espera en dependència. Per això també reforcem el pla de Cura aprovat recentment en aquest Parlament, perquè cuidar no sigui una càrrega individual que recau, sobretot, sobre moltes dones, sinó una responsabilitat col·lectiva sostinguda des dels serveis públics.

I també hem fet una aposta clara per millorar l'atenció a les persones amb malalties greus i neurodegeneratives, reforçant les ajudes i l'acompanyament a les persones afectades amb l'ELA i les seves famílies. Perquè, mentre alguns governs autonòmics han donat respostes insuficients, a Catalunya diem clarament que la dignitat no pot esperar, que les famílies necessiten suport avui, i suports suficients. I ho fem amb una mirada clara: avançar cap a un model de cures més humà, més comunitari i més centrat en la persona, perquè cuidar les persones dependents és també cuidar la cohesió social del nostre país.

I no ens oblidem de cuidar els que ens cuiden, amb 150 milions d'euros per caminar cap a l'equiparació salarial, un dèficit arrossegat fa masses anys, que per nosaltres és de justícia i millorarà els serveis públics, evitant la fugida de talent i l'alta rotació de personal, ja que els vincles que s'estableixen són part essencial de la bona atenció i que es trasllada directament a una millora de la salut de les persones que la reben. I també es destinen més recursos que mai a l'àmbit local mitjançant el contracte programa.

Perquè aquests pressupostos també envien un missatge polític i social molt clar: en un moment en què alguns intenten dividir la societat, buscar culpables fàcils o alimentar discursos d'odi contra els més vulnerables, nosaltres defensem exactament el contrari. Davant dels discursos d'odi, nosaltres defensem la

convivència; davant dels qui volen aixecar murs, nosaltres defensem la cohesió social; davant dels qui qüestionen drets, nosaltres ampliem drets, perquè sabem que la fortalesa d'un país no es mesura només pel seu creixement econòmic, es mesura també per la seva capacitat de cuidar la gent, de generar oportunitats i de garantir dignitat. I també sabem que, quan les institucions fallen o no arriben a temps, l'extrema dreta aprofita la frustració per alimentar la por i la divisió. Per això, la millor resposta als discursos de l'odi és un estat del benestar fort, eficaç i proper.

Aquest acord pressupostari demostra que és possible arribar a grans consensos quan hi ha una prioritat compartida: protegir la ciutadania i reforçar els serveis públics. Perquè no hi ha cohesió social sense igualtat d'oportunitats, no hi ha progrés sostenible si una part de la societat viu atrapada en la vulnerabilitat i no hi ha futur compartit si deixem que la por i els discursos d'odi fracturin la convivència.

Per això, avui reivindicuem les institucions públiques, institucions útils, properes i compromeses amb la ciutadania. Un govern que no es resigna davant les desigualtats, un govern que actua, que protegeix, que acompanya, que construeix oportunitats. Amb uns pressupostos que reforcen el nostre estat del benestar, perquè sabem que aquesta és la millor eina per garantir oportunitats, convivència i estabilitat. Nosaltres ho tenim clar: volem una Catalunya que cuidi, que protegeixi i que garanteixi drets, una Catalunya que ofereixi oportunitats als infants, als joves, a les persones amb discapacitat, a les persones migrades, a les persones grans, en definitiva, que no deixi ningú enrere, i una Catalunya que respongui als discursos d'odi, no amb més divisió, sinó amb més drets, més cohesió i més esperança compartida.

Moltíssimes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada Ríos. Faríem un petit recés de quatre o cinc minuts i reprenem la comissió amb la segona part.

La sessió se suspèn a... i es reprèn a...

Fitxer 36CDSI9

La presidenta

Han passat..., diputats i diputades, han passat més de cinc minuts, reprenem, si us plau. És el segon torn de paraula per a la consellera, trenta minuts en aquesta ocasió.

Gràcies.

La consellera de Drets Socials i Inclusió (Mónica Martínez Bravo)

Molt bé; moltes gràcies per totes les intervencions. Començaré per..., aniré per grups, començaré pel Grup Parlamentari de Junts. Gràcies per les preguntes. Alguns dubtes, jo crec que em remetré a la presentació, perquè una de les preguntes, per exemple, era els acords d'addicionals, de 41 milions d'euros, com es distribuïen. I aquí a la taula, doncs, tenim aquesta descripció de què és exactament el que constitueix aquests 41 milions d'euros per al 2026 i alguna de les partides, doncs, per un tema d'execució pressupostària, estan recollides més al 2026-2030, que serien el 78 milions. Però aquí, diguéssim, tenim tots els detalls.

També cal puntualitzar que, arran de l'acord de pressupostos amb la Taula del Tercer Sector, l'àmbit del sensellarisme també augmentaria en 35 milions d'euros. Llavors, tenim un impuls addicional que també faríem efectiu.

Des d'un punt de vista, diguéssim, més general, doncs, també la diputada feia referència a que aquest acord arriba tard. Jo crec que això no ens ha d'evitar fer la reflexió que aquest acord pressupostari és un acord molt important per al país, que portàvem amb pressupostos prorrogats des del 2023. Venim d'un temps d'inestabilitat política molt gran que, afortunadament, amb el Govern de Salvador Illa i amb els acords en els que hem pogut arribar s'ha obert una etapa d'estabilitat que no només ens permet una oportunitat única per reforçar l'estat del benestar, sinó també per engegar tot allò que portava aturat molts anys. O sigui que jo crec que benvingut sigui aquest acord. Crec que tothom a Catalunya que vol que Catalunya tiri endavant hauria d'estar molt content i molt satisfet que tinguem a tocar, doncs, aquest acord de pressupostos tan important per al nostre país.

Sobre la bretxa amb salut i educació, lògicament, estem parlant dels tres pilars fonamentals de l'estat del benestar: salut, educació i drets socials. Cada pilar és important i té una funció determinant i diferent. És veritat que el pressupost de drets socials és més petit que els altres, però jo crec que a ningú se li escapa la importància central del model de salut que tenim o de la importància del sistema educatiu. Jo crec que més que comparatives en termes absoluts, en el que ens hauríem de fixar és com aquest pressupost reforça l'àmbit social, i precisament el pressupost de drets socials creix més que el d'educació i el de salut, reflectint aquest compromís del Govern i dels grups parlamentaris que li donen suport de reforçar aquest àmbit. I això és el que aquesta..., la taula anterior, que no cal posar-la, però la taula anterior mostrava aquest creixement de drets socials del vint-i-vuit per cent, doncs, superior al de salut i al d'educació.

Sobre el model assistencial, jo en discrepo totalment, Drets Socials està impulsant mesures i canvis transformadors tant en l'àmbit de la infància, apostant cap a la desinstitucionalització, com en l'àmbit de foment de models d'autonomia personal. El model assistencial ha quedat enrere, jo crec que des de fa molt de temps; lògicament, hem d'anar avançant cap a models més innovadors. Però jo crec que avui en dia les treballadores socials, els treballadors socials que estan als ajuntaments, els funcionaris del Departament de Drets Socials i Inclusió, tothom té una mirada que no és la de fa vint anys, afortunadament. I això ho veiem també amb l'impuls de les prestacions: volem sortir d'una òptica d'ajuts socials puntuals o d'ajuts d'emergència per reconèixer drets. Aquest dret subjectiu de la renda garantida de ciutadania és molt important, i així aquest impuls en l'àmbit de prestacions va totalment en aquesta direcció.

En l'àmbit residencial, és veritat que parlem de places en el seu conjunt, però hi ha moltes places de suport a l'autonomia personal. Moltes de les residències, per exemple, que estem impulsant, combinen una part més residencial, amb pisos amb autonomia, i això, doncs, posa també de manifest que estem avançant en aquesta línia. Més aquesta aposta estratègica de reforçar l'Agència Integrada Social i Sanitària, que ens ha de permetre activar els recursos a domicili, des de l'atenció domiciliària per part de Salut, però també el recolzament al domicili des de Drets Socials. Això està reflectit en aquest pressupost. Però és veritat que aquesta agència

el que necessita és coordinar equips, i per això l'impacte pressupostari que té és petit, perquè el que farà és explotar unes sinergies i una bona coordinació entre dos grans pilars de l'atenció que ja tenim.

Més qüestions que han posat de manifest, i que també fa referència a un comentari del Partit Popular. Recentment, l'Associació de Directors i Gerents de Serveis Socials en l'àmbit d'Espanya ha posat..., ha publicat unes dades que reflecteixen dades incorrectes. Són dades que s'han fet amb dades provisionals i que, per exemple, semblava que l'impuls en prestacions de dependència havia disminuït el 25 respecte al 24 a Catalunya. Això és incorrecte. Les prestacions en l'àmbit de dependència del 25 al 24 han augmentat. Ja hem notificat... Han augmentat un deu per cent, que no és una quantitat menor. Ja ho hem notificat i aquesta nota es referà. I, per tant, si hi haurà un impacte sobre el finançament autonòmic de la dependència és una qüestió que encara està per dilucidar.

Però també he estat prou transparents en anteriors ocasions, que he reconegut que en l'àmbit de la dependència tenim un repte molt important en les valoracions de dependència, i per això, vam llançar el pla Cura. I el pla Cura surt de posar sobre la taula una realitat també complexa, que la capacitat avaluadora del sistema va augmentar el 25 respecte al 24, va augmentar de manera substancial. Però el problema és que les sol·licituds van augmentar molt més –van augmentar molt més– : van entrar vint mil noves sol·licituds, arribant a una dada històrica de 180.000 sol·licituds anuals. Llavors, aquest és un àmbit..., doncs, reconec que s'han de fer canvis, s'han de fer millores, precisament per això hem posat en marxa el pla Cura, però crec que també entre tots hem de fer un exercici de rigor de veure quin és el repte i enfocar les nostres estratègies cap a reconèixer el repte i redoblar els esforços, que és precisament la línia en la que està treballant aquest Govern.

I sobre el punt central al que la diputat feia referència, que el pressupost és insuficient, jo crec que, com he posat de manifest, aquest pressupost reforça l'àmbit de drets socials de manera molt substancial, però mai hi ha calés per a tots, per a tot. Jo crec que qualsevol persona que hagi hagut de tancar un pressupost, ja sigui per a una escola, ja sigui per a un ajuntament, ja sigui per al Govern de la Generalitat, sap que al final s'han de prendre decisions i que el pressupost arriba fins on arriba.

Llavors, què hem de fer aquí, fer un pressupost amb una quantitat irreal que no està a disposició del Govern de la Generalitat? Podem i puc posar 67.000 milions o 120.000 milions. És igual. L'exercici servirà per al mateix: per a res.

Llavors, aquí en el que estem centrats els grups parlamentaris que han donat acord a aquest Govern és en la política de la realitat, en la política del 2026 i, a més, en impulsar els canvis necessaris per tenir més recursos el 2027, posant sobre la taula un acord de finançament que aportaria 4.700 milions d'euros addicionals al Govern de la Generalitat.

Llavors, si volen que drets socials faci un salt addicional, jo hi estic d'acord, hem de continuar avançant. Llavors, fem les passes perquè això sigui factible: firmem un nou o acordem un nou finançament autonòmic que posi més calés a Catalunya. Això és precisament el que s'ha acordat, també amb l'impuls del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. La qüestió és si recolzaran, doncs, aquest avenç important o no al Congrés dels Diputats.

Al Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, de nou, agrair aquest exercici de política útil, aquest exercici de responsabilitat, aquest compromís en fer que el país avanci, amb un recolzament addicional en l'àmbit de joventut i gent gran també molt important. I també, doncs, dins d'aquest compromís de fer política útil el 26, però pensar què més podem fer al 27. Doncs també agrair aquest compromís a impulsar una proposta d'un nou model de finançament autonòmic, que tant de bo sigui una realitat ben aviat.

I també reforçar el que crec que la seva intervenció, diputada, i la meva, crec que compartim, no?, aquesta idea que per combatre les *fake news*, combatre els relats de l'extrema dreta, que el que creen són paranys perquè la gent cregui que el que no va bé a la seva vida és per culpabilitzar un determinat col·lectiu, que és el més vulnerable moltes vegades, doncs, l'antídot per a aquests paranys, que són més vells que el tebeo –també s'ha de dir–, l'antídot contra aquests paranys és que l'estat del benestar es reforci, avanci i els partits fem que l'estat del benestar millori i que tinguem uns serveis públics d'excel·lència, que és en el que estem treballant entre tots.

Diputada del Partit Popular, jo crec que he explicat en la meua intervenció, com la consellera Romero, el pressupost en el seu conjunt. Jo crec que ella també va donar més detalls sobre com hi havia parts importants que reflectien el compliment de les regles fiscals a nivell europeu. El projecte que s'ha presentat inclou una disposició addicional, com bé hi ha fet referència, de 893 milions d'euros, i aquí en la transparència està explicat aquests 893 exactament a quin departament van.

Llavors, dintre de cada compareixença s'haurà d'explicar quines són les línies de cada departament. Jo he explicat les nostres, que són les que estan en aquests requadres. Llavors, jo crec que aquests 41 milions d'euros del 2026 i els 78 –aquí estan desglossats–, si no recordo malament, sumen aquestes quantitats. Llavors, aquí es pot aclarir exactament a quines línies van aquests recursos addicionals, com deia, que s'han posat a disposició gràcies als acords. I precisament, els acords el que ens ha permès és definir els projectes, és acordar quines són les línies que s'impulsen. Per això, els acords no només és donar el tret de sortida a una quantitat global pressupostària, sinó ajudar a definir quines són les línies i els projectes que s'impulsen. I això és el que s'ha fet.

També ha posat de manifest la diputada el tema de la dependència. Com he fet referència anteriorment, aquest Govern ha augmentat la inversió en dependència un deu per cent del 2024 al 2025. Però també m'ha sobtat això que ha dit de que s'està promovent una atenció a la dependència *low cost*, perquè jo crec que aquí –ja portem dos anys de govern–, jo crec que ens hauríem de començar a jutjar pels fets, perquè no comencem de nou. Aquí hi ha fets molt contundents. Per exemple, aquest pressupost ha pujat el preu del SAD de vint-i-un euros a vint-i-quatre euros l'hora. Això reverteix directament en les condicions laborals del personal. Una de les prioritats absolutes ha estat un acord històric amb patronals i sindicats per l'equiparació salarial: 150 milions d'euros.

Això el que està fent és precisament marcar un full de ruta que no només drets socials ha d'augmentar, sinó que ha de millorar la qualitat. I aquest augment de la qualitat, precisament, vindrà de tenir millors professionals, més retribuïts. I que no volem precisament..., el que no volem i el que va totalment en contra dels nostres fets és una atenció *low cost*, que s'hauria de veure, ja m'agradaria a mi que altres

comunitats autònomes estiguessin en aquesta línia de defensar els drets laborals de les persones en situació que estan treballant en el sector social. *(Veus de fons.)* És una mica molest.

La presidenta

Diputat Padrós, demanaria que s'abstingués de fer comentaris, estan parlant, pel tema de respecte. Si us plau... *(Veus de fons.)* No cal una segona opinió.

La consellera de Drets Socials i Inclusió (Mónica Martínez Bravo)

Moltes gràcies.

La presidenta

No cal que em contesti. Jo quan he dit una cosa, s'ha acabat aquí. *(Veus de fons.)* Que no fos l'última. D'acord?

Fitxer 36CDSI10

Poden els dos marxar si volen i quan estiguin bé i no em responguin, ja està.

Gràcies.

La consellera de Drets Socials i Inclusió (Mónica Martínez Bravo)

Gràcies, presidenta.

Molt bé, doncs la diputada del Partit Popular també feia referència a algunes acusacions implícites de que si hi ha repartiment de poder, de si hi ha alguna estratègia de posar persones... No ho sé. Jo aquí també crec que s'ha de jutjar pels fets. El que estem fent des del Departament de Drets Socials, així com en tota la Generalitat, és professionalitzar l'administració de la Generalitat amb contractacions que moltes vegades passen per convocatòries públiques i buscant amb *headhunters* els millors candidats. El que estem transformant és una administració del segle XXI buscant els millors professionals a fora i amb concurrències el més competitives possible. I el que estem també... I això també està molt en la línia de tota la transformació que està impulsant el conseller Dalmau, amb reformes de funció pública, que s'haurà de veure com es posicionen els grups parlamentaris, però precisament per professionalitzar l'accés a la funció pública, millorar-la i també

professionalitzar-la. En aquesta línia estem, però també és veritat, i això jo crec que en compareixences anteriors, tant en el tema dels pagaments indeguts com en l'àmbit d'infància, jo també he posat de manifest la necessitat de tenir una bona estructura administrativa. Això no vol dir càrrecs polítics, això vol dir funcionaris. Jo no sé quin problema tenim amb una bona gestió administrativa funcional. Molts dels problemes que arrossega el Departament de Drets Socials venen per no tenir unes bones estructures de comandament professionalitzades que es combinin amb tecnologia, perquè moltes de les tasques, diguéssim, més manuals puguin ser canviades per la tecnologia, però necessites un múscul tècnic i administratiu per empènyer les grans transformacions, dirigir equips i fixar el rumb. Això és el que estem fent en tota l'estructura de Drets Socials i crec que hauríem d'estar contents de que anem en aquesta línia, perquè és el que el país necessita i necessitava des de feia molt de temps.

I diputada del Partit Popular, també ha dit, ha posat sobre la taula que nosaltres tenim prioritats equivocades. Les nostres prioritats jo crec que estan molt clares: reforçar l'atenció a la dependència i a la discapacitat, reduir les llistes d'espera, millorar el sistema de protecció a la infància i, davant d'això, nosaltres les prioritats les tenim molt clares. Jo crec que estaria bé que el seu grup parlamentari potser les tingués tan clares, perquè a mi de vegades em sembla que les propostes que venen acompanyades d'una promesa d'abaixar els impostos vindran acompanyades de la consegüent retallada dels serveis socials, dels serveis públics, i ja sabem que quan el Partit Popular es posa a retallar, el primer que retalla és l'àmbit social. I si no, també veiem quin és el model de prestacions que s'està desenvolupant, per exemple, en l'àmbit d'ELA, posant un copagament del quaranta per cent a la Comunitat de Madrid. Nosaltres tenim les prioritats molt clares: volem accés als serveis públics i que les persones amb menys recursos no quedin fora de l'estat del benestar. Aquestes són les nostres prioritats.

El Grup Parlamentari de VOX em permetrà la diputada que el deixi al final.

Al Grup Parlamentari de Comuns, com deia i també li he transmès al Grup d'Esquerra Republicana, agrair-li de nou el compromís, l'exercici de política útil que ens ha permès arribar a aquests acords que reforcen tot l'àmbit social i tot l'estat del

benestar, amb mesures molt destacades en l'àmbit de sensellarisme, en l'àmbit de pobresa energètica, suport al poble gitano, suport a la inclusió. A mi també m'agrada més la paraula «inclusió» que «integració». Quan parlem d'onades migratòries, quan parlem de cohesió social, crec «inclusió» és la paraula correcta, per això la vam posar també al nom del departament quan vam arribar. I l'equiparació salarial. Nosaltres estem molt orgullosos d'aquest model a què s'ha arribat en aquest acord. El secretari general ha demanat una compareixença al Parlament per donar totes les explicacions, per entrar al detall també de com s'implementarà i com es valorarà si es fa efectiu. I de nou, agrair els acords i també l'impuls cap a la innovació i cap a aquells àmbits on més havíem de canviar la mirada i continuar avançant. L'àmbit del sensellarisme, que és un dels principals àmbits d'acord, també això porta associat una vinculació amb l'augment de l'habitatge d'inclusió social. Aquest és un àmbit on amb aquest pressupost també tindrem oportunitats de continuar avançant, també de la mà del Departament de Territori i Habitatge. I, com deia, aquesta és una de les moltes qüestions que aquest nou pressupost ens permetrà fer, tirar endavant.

En resposta a la intervenció de la diputada de la CUP, jo discrepo de la seva anàlisi sobre el pressupost. Jo crec que aquest pressupost està reforçant un canvi de mirada en molts àmbits. Ho estem... Justament ara en parlàvem. Parlàvem del sensellarisme. Aquest compromís, aquest pressupost ens permetrà tenir les eines, tenir una política més integral, que no només es basi en places d'alberg, sinó en tota una política pública des de la innovació, des dels equips de carrer, però fins a les sortides autònomes, fins a tenir aquests habitatges d'inclusió que ens permetin fer que la gent pugui fomentar la seva autonomia. Això és només una de les qüestions, però també tenim tots els canvis que s'han posat en marxa en l'àmbit de la DGPPIA, avançant cap a la desinstitucionalització i la prevenció, impulsant el model SIS, impulsant els EAIAs. Hi ha un reforç pressupostari molt important. Llavors jo també reclamaria aquesta anàlisi basada en fets. Aquest pressupost i les nostres prioritats van en aquesta línia de donar una resposta a les persones. La diputada feia una referència a com està canviant la vida de les persones la política pública i aquest pressupost. Jo crec que agilitzar les llistes d'espera de dependència és una qüestió fonamental que té un impacte molt directe en la ciutadania. 2.700 places residencials. Moltes persones ens ho diuen: un cop tenen accés a una plaça

residencial, els hi canvia totalment la vida. 150 milions d'euros per a l'equiparació salarial. Pujar el SAD de 21 euros a 24 euros. Amb això estem també... Amb això estem traslladant en fets concrets tota la visió i el full de ruta del Govern envers la prosperitat compartida. Queda molt per fer per aconseguir que tota la prosperitat que es generi a Catalunya i l'addicional que s'ha de continuar generant sigui cada cop més compartida. S'han de fer moltes qüestions, això jo crec que els pertoca més entrar al detall a altres departaments, com Economia, Empresa i Treball i demés. S'estan fent moltes coses, però a Drets Socials és que ho fem amb fets. Perquè dir que una part de l'increment pressupostari ha d'anar a tenir millors llocs de feina és una manera de dir que quan nosaltres directa o indirectament contractem persones, volem millors llocs de feina i això ho estem transformant en el dia a dia. I també això ho fem de la mà del sector social, ho fem de la mà del món local, amb 50 milions d'euros per al contracte programa durant aquest any. Jo crec que són moltes de les qüestions que s'estan reforçant en aquest pressupost, que tenen un impacte directe i fonamental per a l'àmbit social i la vida de les persones. I sobre el model econòmic, quin és el rol del mercat i quin és el rol de l'espai públic, aquí, des del meu punt de vista, i no volia entrar ara a obrir altres debats, algun altre dia potser podem compartir més, però les meves intervencions el que han intentat transmetre –potser incorrectament si no m'he explicat correctament– és que la meva posició és que hem d'avançar des del rigor i des de la realitat i ser pragmàtics. Això no vol dir que no tinguem clar cap a on hem d'anar, però hem de jugar amb la realitat que tenim i anar incentivant o desincentivant o canviant el model amb les cartes que tenim per jugar. Però bé, potser algun dia podem aprofundir en aquesta reflexió.

Al Grup Parlamentari del PSC agrair també el resum que s'ha fet del que suposa aquest pressupost, no només per a Drets Socials, sinó per al conjunt de la Generalitat i per al conjunt del país i de la ciutadania. Crec que és molt important i estem totalment d'acord que aquest serà un pas molt important per al país, un pas d'estabilitat, un pas d'accelerar tots els canvis que s'han iniciat en aquest període d'estabilitat que s'ha obert. I també totalment d'acord amb la reflexió que la política útil, la política que avança, la política que arriba a millorar la vida de la ciutadania, és el millor antídoto contra els discursos d'odi i la demagògia.

I a la diputada de VOX... Per on començo? A la seva intervenció m'han sobtat diverses coses. Primera: la manera que té d'insultar tot el col·lectiu de persones migrades, dir-los «paràsits». Jo no sé com els diputats i diputades de VOX poden viure en el seu dia a dia. I vostès, quan entren en un comerç i la persona que els atén és una persona migrada, vostès pensen que són paràsits i li parlen a aquesta persona a la cara i pensen...? Perquè vostè ha donat moltes xifres. Jo li'n donaré una: 700.000 persones a Catalunya amb nacionalitat estrangera estan cotitzant a la Seguretat Social. El gruix de la contribució de la població migrada al mercat laboral és increïble i el que hem de fer és agrair-los aquesta gran contribució, no insultar-los al Parlament de Catalunya. I a més, la segona cosa que m'ha sobtat és que li ha molestat una de les coses que li ha dit el diputat, però no ha estat quan li ha recriminat que ha insultat 700.000 persones a Catalunya. Vull dir, em sembla al·lucinant. Li ha molestat una altra cosa, però la recriminació de que insulta... És com dir: «Sí, insulto i ara a la intervenció tornaré a insultar.» Em sembla... No ho sé, increïble. La reflexió sobre que l'estructura creix de Drets Socials: l'hi he explicat. Si en comptes de fer un exercici de demagògia, es fa un exercici de rigor des d'un punt de vista d'una persona que entén, no ho dic per mi, ho dic per qualsevol persona que hagi gestionat una associació, una empresa, una administració pública... Arriba, veu l'equip i fa un diagnòstic. Què necessito? I el diagnòstic de Drets Socials és que necessitem més tecnologia i més càrrecs de comandament. I això és el que estem fent i n'estem molt orgullosos. I això és el que necessita Catalunya, això és el que necessiten les persones de Catalunya, els ciutadans i ciutadanes de Catalunya. El que no necessitem és que després de l'onada de criminalització de la migració vingui l'onada criminalitzadora dels funcionaris, perquè això és el que estan fent. I què més? Doncs poc més a dir. Davant dels reptes socials, que són molts, que els coneixem, perquè una altra cosa que no li acceptaré, diputada, és lliçons de quant està patint la gent i dir quins són els reptes socials de Catalunya, perquè jo els veig de manera molt directa. De manera molt directa. I fins aquí diré. Jo soc molt conscient dels reptes i les dificultats que té la gent i que té la gent per arribar a final de mes i que tenen les persones que necessiten un suport de l'estat del benestar que encara no tenen, que estem construint, però que encara no tenen. Lliçons d'aquestes, les justes. Però també dic que davant d'això, què fem? Desesperació?

Omplir-li el cap a la gent de pardals? Demagògia culpant els més vulnerables com a culpables de tot? O ens posem a treballar? Perquè aquest Govern és de fer el segon i per això avui tenim uns pressupostos. Posar-se a treballar, transformar l'administració, ampliar els recursos, apujar les prestacions de dependència un deu per cent, tornar a construir residències de gent gran, transformar el sistema de protecció a la infància, amb rigor, amb tecnologia, amb millors pràctiques. I, a més, no ho podem fer sols, necessitem aquest Parlament. Ho fem gràcies a l'acord amb els grups parlamentaris que tenen aquesta mirada política útil. I aquí amb això també torno a fer una crida a la política útil de tot l'arc parlamentari i a allunyar-nos d'aquestes posicions demagògiques que al final, sincerament, no enganyen a ningú.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, consellera.

Ara, el torn de paraula dels grups parlamentaris si volen tornar a intervenir. Grup Parlamentari de Junts, diputada Domingo.

Ennatu Domingo i Soler

Gràcies, presidenta.

També donar les gràcies a la consellera per haver respost algunes de les nostres preguntes.

Crec que no ens allargarem perquè ja hem expressat que els pressupostos en l'àmbit de Drets Socials són insuficients. El que sí que és sorprenent és que, consellera, vostè té una manera de respondre a les observacions que ha fet aquesta Cambra. Nosaltres li hem fet dues intervencions. La primera va ser estrictament política i aquesta ha estat principalment tècnica. Unes observacions que comparteixen la majoria dels grups parlamentaris. Per tant, ens sembla curiosa la manera d'exposar la rèplica. Creiem que potser la política del menysteniment pot funcionar, però nosaltres creiem que davant la propaganda que ens fan, perquè hi ha una gran diferència entre les dades que hem vist en els PDFs que ens han compartit i el discurs polític que ha fet... Per tant, creiem que una oposició aferrissada és

Fitxer 36CDSI11

justament la que necessitem per, precisament, canviar el model d'atenció a les persones que ara mateix tenim, no? Jo crec que les dades són clares. Per exemple, quan hem parlat del sensellarisme, és que el sensellarisme queda diluït dins la partida sobre inclusió social. De fet, a la nostra primera intervenció nosaltres vam dir que 30 milions d'euros eren insuficients. Avui vostè ens ha compartit que n'han afegit, gràcies a l'acord, 30 milions més. Per tant, crec que, no?, desestimar les observacions que fan els grups parlamentaris crec que no és gaire útil per al debat que podem tenir. Jo crec que vostès es conformen en atendre cinc mil persones, quan la realitat de les persones del sensellarisme és que hi ha divuit mil persones que es troben avui mateix en situació de sensellarisme. Això vol dir que es requereixen més recursos i, de fet, les estimacions que ens fan les entitats són molt més elevades que 67..., 65 milions d'euros. Com a mínim hauríem d'estar invertint al voltant dels 100 milions d'euros.

També passa en l'àmbit de la salut mental. Nosaltres hem impulsat una proposició de llei per a la promoció i protecció de la salut mental dels infants i adolescents. I també hi ha un pacte per la salut mental que cal desplegar. Per tant, també en aquest cas la dotació pressupostària és insuficient. Crec que hauria de ser molt més elevada, perquè precisament hi ha una llista d'espera de persones i famílies que atenen..., que tenen a càrrec joves amb situacions de salut mental i, en general, les polítiques de joventut han estat menystingudes per aquesta conselleria. De fet, 7 milions... Hauria de ser una prioritat, jo crec, garantir l'emancipació de la gent jove, i això no es reflecteix ni en el seu discurs ni en les dades que ens ha presentat.

I també el tema de la inclusió de les persones migrants, avui el cost o la càrrega l'estan assumint ajuntaments, entitats socials que han demanat més recursos tècnics, personals i econòmics i, per tant, les estimacions que es feien ara fa uns quants anys sobre la necessitat pressupostària era molt més elevada que 10 milions d'euros. Vostès, almenys a les dades que han presentat avui, només hi havien 7 milions d'euros i, per tant, és purament insuficient. Però jo crec que el més important i crec que reflecteix també la tipologia de política que fan vostès, és que afirmen que, quan vostès afirmen que «sempre voldria més recursos per drets socials», no

«sempre voldríem». Fan creure a la gent que això és una qüestió de recursos. Per nosaltres és una qüestió de voluntat política, perquè els recursos nosaltres els tenim. Cada any més de 21.000 milions d'euros se'n van a Madrid i no tornen. I jo crec que, si vostè vol fer política útil, com ha esmentat, planti's davant de Madrid i exigeixi que aquests recursos vagin a revertir en les polítiques públiques de Catalunya.

I, per tant, creiem que evidentment, això és el que li exigim des de Junts. No creiem que sigui una qüestió ideològica, és una qüestió de necessitat. De fet, avui vostè deia ara fa vint anys, potser teníem un model més assistencial del que tenim avui. Evidentment se n'han fet canvis i s'han millorat. Però és que avui, vull dir, ara fa vint anys, la pobresa no havia estat al centre del debat polític, però avui ho és. I, per tant, si necessitem els recursos per revertir aquesta estructura, aquesta pobresa, exigim que vostès plantin i demanin els recursos que Catalunya té i que Catalunya mereix per fer la transformació i els canvis reals.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada Domingo. Ara és el torn de paraula del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Diputada Driouech, cinc minuts.

Najat Driouech Ben Moussa

Moltíssimes gràcies, presidenta. Nosaltres ho hem dit a la primera intervenció i ho tornarem a dir en aquesta segona. Creiem que el país, i crec que és important que puguem situar en quin moment ens trobem i com és d'important –i parlem de l'àmbit social, que és el que ens ocupa en aquesta comissió– tingui uns pressupostos. Crec que tots som conscients que hem anat encadenant diferents crisis. Tots som conscients que la crisi financera, la pandèmia, la inflació, la crisi energètica, l'emergència habitacional, les desigualtats creixents i també les necessitats socials, davant d'aquestes crisis el que han fet és augmentar, inclús s'han fet una mica més profundes. I, per això, és important i celebrem que avui puguem debatre l'aprovació dels pressupostos per a l'àmbit social.

També som conscients, consellera, que el repte no és fàcil en l'àmbit social. Vostè ha parlat de què..., perquè alguna companya diputada ha comentat el tema de

l'assistencialisme que pateix l'àmbit social. Nosaltres també ho veiem i ho sabem, i així ens ho diuen també les pròpies professionals. L'emergència és tan gran que es fa difícil poder planificar. Els recursos són tan minsos que es fa molt difícil poder fer una bona atenció, un bon diagnòstic i, evidentment, el que és més important, una bona prevenció.

I això jo crec que ens pertoca a totes, fer aquesta reflexió i apostar encara més per l'àmbit social, perquè ningú es qüestiona –i això crec que ho hem explicat moltes vegades– ningú es qüestiona la xifra que es vol situar a Salut. Ningú ho qüestiona. Educació també. Però en l'àmbit social crec que hem de ser molt més forts, molt més ambiciosos, i situar també xifres que realment puguin donar resposta a les necessitats reals, a les emergències que anem tenint i, sobretot, a la part més estructural i profunda.

I, per això nosaltres, consellera, compartim amb vostè que el Departament necessita aquest reforç amb professionals, també amb comandaments. Perquè, evidentment, si nosaltres volem uns programes que funcionin i que es puguin aplicar, que es puguin avaluar, que és molt important en l'àmbit social incorporar la perspectiva d'avaluació per decidir si les hem de continuar fent o no, necessitem els millors equips comandats pels millors professionals. Perquè si realment volem ser uns..., un àmbit del benestar real, com la resta de països europeus, o fem aquest esforç o la diferència o la distància cada cop serà més gran.

Dit això, nosaltres creiem, consellera, que amb les quinze residències no en tindrem prou i continuarem. Tindrem marge també el que queda de legislatura, però també per continuar demanant més places, més construccions de residències i, sobretot, analitzar quins altres recursos podem donar o oferir, perquè l'últim recurs també sigui a aquesta plaça residencial, en l'àmbit de la gent gran.

També voldrem posar el focus més endavant en l'àmbit de la discapacitat, que també és important i que aquí no..., bé, l'hem trobat una mica a faltar.

I, per acabar, el repte de la infància, consellera. La pobresa infantil és una realitat que ja ens supera. La xifra que vostè ens ha situat ens sembla bé, però crec que hem de continuar treballant no només per a aquesta pobresa infantil que ens treu els colors com a país, sinó també com podem revertir altres situacions de violència

que pateixen la nostra infància, perquè depèn molt de com protegim i com construïm aquest jo del nen i la nena, el present i el futur d'aquest país.

Moltíssimes gràcies. I nosaltres, com a Esquerra Republicana, continuarem defensant que els pressupostos que avui presenten i que aprovarem en breu són el que el país necessita.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada Driouech. Ara és el torn de paraula del Grup Parlamentari del Partit Popular. Diputada Berenguer.

Montserrat Berenguer Messeguer

Gràcies de nou, presidenta. Consellera, també. Senyora consellera, la modificació que s'ha fet ha estat de l'u per cent en les partides dels pressupostos per complir amb aquest acord i amb la seva parella de ball preferent, torno a dir, a Catalunya, Esquerra Republicana. Què ens passa? Una excessiva càrrega impositiva, irrisoris beneficis fiscals, això té un difícil encaix amb un estat del benestar creixent. Els catalans, i especialment les classes mitjanes, suportem el tram autonòmic de l'IRPF més alt d'Espanya. Quinze tributs propis i, a més a més, noranta taxes, més del doble que la resta de comunitats autònomes d'Espanya.

I a la memòria de beneficis fiscals, perquè també ens ho hem mirat amb detall i he de dir, pel 2026 veiem que no arribem als 1.700 milions d'euros, fent ús d'aquells instruments que permet la normativa fiscal autonòmica. Això només representa un 3,5 per cent del total d'ingressos no financers. I hauríem de parlar també de l'endeutament del deute públic del sector de la Generalitat. Va creixent, 83.527.000 d'euros a l'any 21 i al tercer trimestre del 25 a 90.354.000. Aquest pressupost nou que ens presenten representarà un nou endeutament del sector públic, 1.408 milions d'euros. I quan parlem de l'estructura del funcionariat, per descomptat que és una defensa a tots els treballadors del sector públic! Allà sí que trobem salaris dignes i no *low cost*. Si fem un abús de l'externalització, sí que hi haurà un *low cost*. Però quan parlem d'estructura són setanta-un nous alts càrrecs. Ni un, ni dos, ni tres. Estem parlant de setanta-u, a diferència, un deu per cent més o un dotze per cent més que el govern anterior.

I jo em reafirmo també amb la llunyania de pressupost de Drets socials versus Salut i Educació. I això que vostè té un macrodepartament, Drets socials és un macro departament. Si hi té cabuda tot: gent gran, discapacitat, prestacions socials, infància i joventut. Doncs escolti, el pressupost potser hauria de ser proporcional i s'hauria d'exigir amb la cara ben alta.

D'acord. Si anem entrant en qüestions més detalls, taxa de pobresa infantil, estem escalant al trenta-sis per cent i la dotació per combatre això, ens estan dient els economistes que hauria de ser 100 milions d'euros. Tampoc s'ha parlat de prestacions universals, ja ho ha dit algú altre, per fill a càrrec.

Beques, les beques d'activitats del lleure ens estan baixant. El pluridiscapacitats ens trasllada que com a mínim un augment de 10 milions d'euros. Abans m'he referit al programa Viure en família, es passa de 1.353 a la previsió 877 enguany. Pròrroga de la cartera de Serveis Socials, un any més, també es contempla el pressupost, quan sabem que és absolutament necessària la seva actualització. Porta dècades obsoletes.

Barnahus, que ens ha dit la joia de la corona. El tema va de joies, però escolti, jo li dic Barnahus a Lleida ciutat, sense finançament dels fons europeus, i en espera de Loteries. Digitalització del Departament de Drets Socials, 3,6 milions d'euros. Miri, per fer el tràmit de la dependència això és el que està penjat a tots els departaments de Drets socials, que es pot trucar al 012, però s'anuncia especialment un familiar o una persona de confiança pot fer el tràmit en nom teu. Això una persona amb discapacitat, gent gran vulnerable o la gent que s'està fent la cua li donin això: «Truqui al 012 si té algun problema»? Home, la digitalització, jo crec que no ha de suplir mai aquests professionals, l'atenció, el suport. Això està penjat. És així. I això ja li dic jo que ens ho han traslladat persones.

I quant a desinstitució..., desinstitucionalització, perdó, per la infància. Bé, a veure, vostès mateixos ho han dit. És a dir, aquesta partida és insuficient. I li diré jo: l'any 2023 aquest sistema va atendre 12.730 infants en situació d'acollida. La previsió per al 2026 representa 12.265. Què significa? Cinc-cents infants menys sostinguts sota el paraigües de l'acollida? On aniran aquests infants? És clar, a centres. Llavors, què farem? Engreixar els centres residencials que ja estan més que col·lapsats?

Vostès ho han exposat, 10 milions per a la desinstitucionalització *versus* 51 milions per al finançament dels centres residencials i la desinstitucionalització no tot, perquè 10 milions fiqueu també en aquesta partida reforç de la DGPPIA. Llavors ja no em queda clar què és per la desinstitucionalització i què és per l'estructura de la DGPPIA.

Tema dependència, si estem d'acord, però que és i serà insuficient. Catalunya necessita, preveure unes 89.000 noves places de residència el 2025 de gent gran, infància, el mateix, molt lluny d'aquest PIB que Europa ens està dient, que seria del 2,4. Ens quedem l'1,4-1,5 i el pla de cura 25 milions si tenim, va dir el nostre..., el Salvador Illa, 18.500 en grau III esperant. Jo faig la multiplicació, 200 euros ens aniríem a 3.000..., 3.700.000 milions d'euros. Bé, en tot cas, vostè diu despesa social significa inversió social. Doncs, en tot cas, els drets socials no haurien de ser un mercadeig.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada Berenguer. Ara és el torn de paraula del grup parlamentari de VOX. Diputada García.

María Elisa García Fuster

Gracias, señora presidenta. Señora consejera, y ya con sus pactos

Fitxer 36CDSI12

se ha estabilizado el período de crispación política de Cataluña? ¿En serio? Esto no se lo cree ni usted.

Hace un par de semanas apedreaban carpas de VOX, agredían a diputadas de esta formación y pateaban, sí, pateaban a afiliados y simpatizantes. Súmele a esto los robos con violencia, violaciones múltiples, degollamiento, machetazos y tiroteos que se han producido en Cataluña en las dos últimas semanas. ¿Eso es estabilizar Cataluña? Lo único que ha estabilidad es la inseguridad, convirtiendo nuestras calles

en polvorines gracias a sus políticas de inmigración. Eso es lo que ha hecho Illa. Eso y veremos si la UCO demuestra que ha hecho algo más. Eso está por ver.

Mire, el dinero del trabajo de los catalanes es para cubrir las necesidades de los catalanes. Ni para que los socialistas utilicen..., para pagar favores políticos, ni paguen sueldos autonómicos a sus amiguetes, ni está para pagar la invasión migratoria para romper la convivencia, islamizar nuestros barrios y someter a la sociedad al miedo generado por todo lo que trae la inmigración que los socialistas mantienen, de forma que estén más preocupados para sobrevivir cuando van a comprar el pan que por toda la corrupción que rodea al Partido Socialista.

La prioridad son los catalanes. *Su* prioridad debían ser los catalanes. Con los 22 millones en sueldos de altos cargos de su departamento, podrían pagar durante todo un año a 470 enfermeros en Cataluña. Con sus 259 millones que gastan en MENAs, podrían construir dos mil viviendas de protección oficial para los catalanes que trabajan. Y con los 17 millones destinados a los programas 314 y 310, podrían cubrir el comedor escolar durante treinta días a más de 75.000 niños catalanes. El resultado es una Cataluña de primera para quien entra dando una patada en la puerta y vive del esfuerzo de los catalanes, y una Cataluña de segunda para quienes realmente necesitan los servicios públicos de calidad. Es decir, las familias catalanas que ven cómo los inmigrantes les pasan por delante con ayuda y promoción de su gobierno, señora consejera. Como comprenderá, nosotros nos opondremos frontalmente a estos presupuestos.

Y termino. Usted no sabe cómo en VOX podemos vivir nuestro día a día señalando la invasión migratoria. Pues verá, lo vivimos con una extrema preocupación por la situación de inseguridad que provoca la islamización que ustedes llevan a cabo en Cataluña. Lo que desde VOX no entendemos es cómo ustedes pueden vivir entre la corrupción que se mueve cada día alrededor del Partido Socialista. No sé cómo no se les cae la cara de vergüenza cuando registra la UCO su sede nacional por sospecha de financiación ilegal, cuando aparece Zapatero enterrado en joyas y como cabeza de una trama criminal, cuando ve a la mujer del hermano de Sánchez sentado en el banquillo de los acusados haciendo compañía a gran parte de la cúpula de su partido y cuando ve cómo mueren...

La presidenta

Diputada, s'ha de centrar. Avui és un tema... El punt de l'ordre del dia és la presentació del projecte de llei.

María Elisa García Fuster

Efectivamente. Lo digo porque me ha dicho que no sabía cómo yo podía vivir así y yo se lo explico, cómo puedo vivir.

Y cuando ve cómo mueren españoles en accidentes ferroviarios después de que sus jefes socialistas hayan colocado en puestos de altos cargos de dirección de Adif a sus prostitutas...

La presidenta

Diputada, centri's al punt d'avui.

María Elisa García Fuster

No está en cuestión de dar lecciones, señora consejera.

La presidenta

Gràcies.

És el torn de paraula del Grup Parlamentari de Comuns. Diputat Andrés Garcia.

Andrés Garcia Berrio

Gràcies.

En primer lloc, agrair les explicacions. També considerem que és una bona notícia l'ampliació que han anunciat dels recursos destinats al sensellarisme, tal com havíem exigint en el marc de l'acord amb les entitats del tercer sector. Considerem que era clau, que era necessari, i d'alguna manera fa que es pugui arribar molt més amb el mateix enfocament que tenim a l'acord.

Per un altre costat, malgrat l'augment que es produeix al departament, ja, com he dit abans, sí que volia aprofundir una mica en que queda molt camí per recórrer. Si ho tenim en compte, el pressupost de Drets Socials equival només al 10,5 per cent del total, mentre que el pressupost de Salut és d'un 34,3 per cent del total i el d'Educació, un 20,7 per cent. Malgrat la prevenció fruit de la inversió en Drets Socials, es traduiria

de ben segur en un important estalvi en altres partides del pressupost, sense obviar que aquesta bretxa pressupostària es veu exemplificada per una insuficient execució pressupostària a l'exercici 2025. Cal millorar també en aquesta qüestió l'anàlisi que també fem des del nostre grup parlamentari.

I malgrat els avenços, Comuns notem a faltar major ambició social. Només a tall d'exemple, dels 8.028 euros que segons la presentació rep cada infant, només 1.32,37 euros corresponen a polítiques directes d'infància. És a dir, el 16,45 per cent, que en el cas dels joves representa només el vint-i-cinc per cent, 1.438 euros dels 5.752 que rep cada jove. Absolutament insuficient per a la lluita contra la pobresa infantil, on Catalunya està a la cua d'Europa, només per davant de Bulgària.

I dèiem al principi que l'ambició és necessària per aconseguir una vida bona per a tothom i per poder avançar en igualtat. La nostra ambició és reduir les desigualtats, redistribuir de forma justa la riquesa, però també el temps de treball i les cures. I, realment, també considerem que el millor que podem fer ara és avançar en polítiques socials i econòmiques efectives que millorin la vida de la gent sense esperar a demà. Avui mateix, enfront del discurs que veiem de manera continuada d'odi contra parts de la nostra població, el que creiem és que cal avançar en drets i també per..., exactament i concretament, en drets socials.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputat Garcia.

La CUP s'ha disculpat. Tampoc està present el Grup Mixt. Per tant, passaria al Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Diputada Ríos.

Mónica Ríos García

Moltes gràcies, presidenta.

Bé, jo també, com habitualment faig, contestaré alguns grups parlamentaris, algunes afirmacions que han fet. En primer lloc, contestaré Junts, que parlava de..., bé, criticava una mica l'acord de pressupostos, l'acord del tripartit. Bé, si mirem una mica l'històric, vostès no han aprovat mai un pressupost des de l'oposició. Absolutament mai. Només aproven els seus pressupostos i quan tenen majoria per aprovar-los.

Miri, i això segurament és una opinió personal, però crec que compartida per molts dels que estem aquí: per ser un bon polític, crec que és fonamental tenir certes aptituds i actituds, i una d'elles és tenir capacitat negociadora per poder arribar a consensos i acords, no només en qüestió de pressupostos; en política en general.

Després, també parlava de que creixia poc el pressupost. Miri, jo m'he entretingut a mirar: des del 2011 al 2020 va créixer –en nou anys, eh?, de govern, seus– un 30,6 per cent; del 23 al 26, un vint-i-vuit per cent. O sigui, nou anys, un 30,6; amb tres –, podria...? Sí, tres anys– un vint-i-vuit per cent. Vull dir que d'aquí venim, també, gràcies a vostès, en inversió en drets socials.

Diu que no compartim model. No. Ja li dic jo que no compartim model. Això no és cap novetat. Per això vostè està en un partit de dretes i joestic en un partit d'esquerres.

Després, el Partit Popular, la senyora Berenguer, que deia que això era un *paripé* polític. Miri, a mi el que em sembla un *paripé* polític és que parli de llistes d'espera intolerables i, després, el PP s'abstingui de l'aprovació del decret llei que desplega el pla de cures, que, precisament, fa un canvi profund en la gestió de les sol·licituds de dependència, que busca reduir aquesta espera en seixanta dies. I el Partit Popular es va abstenir. Després, parlava sobre les nego... (*Remor de veus.*) Demanaria una mica de silenci quan parlo jo, si us plau.

La presidenta

Diputat Colomines, ja he avisat en diferents ocasions i...

Mónica Ríos García

Sobre les negociacions, que també deia que Esquerra decideix. O sigui, jo crec que no ho ha entès bé, perquè això forma part de negociar.

Parlava vostè que hem fet sessions imprudents. Home, s'ha de tenir valor després de..., el PP, el seu partit, negociar amb altres comunitats autònomes comprant la prioritat nacional de VOX. S'ha de tenir valor. Quan el seu líder aquí, al PP a Catalunya, va afirmar literalment que «es la antesala del fascismo». No ho dic jo, el senyor Fernández, el seu... (*Veus de fons.*) Si us plau. Jo de veritat que he tingut respecte a tothom, eh?

La presidenta

Sí. Però també ens hauríem de centrar en el tema de pressupostos.

Mónica Ríos García

No, sí. Ha parlat del que negociem. No centrem... (*Forta remor de veus.*) Bé, ara no deixaran...

La presidenta

Un moment de silenci. Aturo el temps perquè no seria just. Recuperem la centralitat del tema, que són els pressupostos, i la calma i el silenci per part de tots els diputats. Si us plau, els hi prego. Tornem al tema de pressupostos.

Mónica Ríos García

Vinga. Doncs a VOX, que recriminava a altres que no treballaven i que no treballem o no treballen. I que ja li he dit jo moltes vegades, que qualsevol menor no acompanyat que ha estat acompanyat per l'Administració ha cotitzat més que el seu *jefe* Abascal en tota la seva vida.

Després, ja, vull dir, perquè tampoc val la pena... Hi ha una qüestió, també, senyora García. Vostè recrimina que si on va estudiar la consellera, que on la van formar, que la van formar malament... El que ens ha quedat clar és que a vostè, malauradament, li van ensenyar a defensar els seus arguments amb insults i desqualificacions en lloc d'ensenyar-li a fer-ho amb arguments raonats i intel·ligència.

I ja per acabar, avui Catalunya mira endavant. I com han expressat tots els grups en algun moment, és important que tinguem pressupostos. És l'eina fonamental d'aquest Parlament, perquè ens donen més recursos per millorar la vida dels catalans i catalanes. Per tant, reitero l'agraïment a tots els que ho faran possible.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies diputada Ríos.

I per finalitzar, de nou, l'últim torn de paraula per la consellera. Quinze minuts.

La consellera de Drets Socials i Inclusió (Mónica Martínez Bravo)

Molt bé. Moltes gràcies per les intervencions.

En resposta al Grup Parlamentari de Junts, mai la meva intenció, el meu objectiu, i no crec que ho hagi fet, és menystenir ni desestimar les propostes, ni molt menys. L'únic que és veritat que jo, doncs, poso de manifest que el que hi ha en aquests pressupostos és un avenç molt important; que sempre en l'àmbit social, com qualsevol persona amb ambició, sempre voldria anar més, però que aquest és un exercici de realitat. Però que, precisament, amb els recursos que té la Generalitat de Catalunya en el 2026, no en un futur llunyà, s'ha fet un pressupost amb una mirada social molt central. I això és el que venim a presentar avui.

Amb joventut, doncs, no només tenim les polítiques de joventut del nostre departament. És que tot el Govern ha posat al centre de la política pública el principal problema de la joventut, que és l'habitatge. I tenim un vint-i-cinc per cent de reserva de places del pla Cinquanta Mil, que esperem que per primera vegada Catalunya tingui un parc públic d'habitatge com el que hauria de tenir com a societat avançada que és.

I, miri, diputada, a mi no m'agrada mirar enrere, però ho ha fet vostè. Ha dit: «Fa deu anys, la pobresa infantil no estava al centre del debat públic.» És que potser aquest és el problema. És que la pobresa infantil ja existia fa deu anys. Existia i era molt alta, i potser alguns no ho veien, però això era així. La desigualtat ja existia feia deu anys. Els problemes de salut mental ja existien. El sensellarisme ja existia. L'envelliment de la població ja existia i era imminent la reforma de les administracions, dels sistemes informàtics, que s'havia de fer per no arribar al punt on hem arribat. I el que ara hem fet, des dels últims anys, és canviar el rumb i posar la Generalitat de Catalunya i l'estat del benestar al nivell que han de tenir. Que això no s'aconsegueix en un dia, ni en dos; ni en un any ni en dos. Correcte, però és el rumb que hem marcat i estem molt orgullosos d'haver fet aquest camí.

El Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana i Comuns, doncs, en les dues intervencions i de manera conjunta us volia agrair, de nou, el compromís, l'exercici de política útil, la voluntat de continuar avançant. Sabem que és necessari continuar avançant en infància, en sensellarisme, en l'àmbit social. Jo crec que hi ha un

consens que aquest és un dels àmbits que ha de continuar creixent. Aquest pressupost fa que creixi més que Salut i Educació, però jo crec que tampoc és qüestió de fer una competència entre sectors, sinó pensar com podem estructurar millor tot l'exercici de política pública.

També es deia que hi ha alguns àmbits que si creixen més..., no? Drets Socials tenim identificades partides que, si creixen més, reverteixen en un estalvi d'altres àmbits. També, Educació també fa el mateix argument Potser, si els infants tinguessin millors trajectòries educatives necessitarien com a adults menys recursos de recolzament de l'àmbit social. Tot això són qüestions que hem d'abordar. Hem de continuar avançant, però l'estabilitat política i pressupostària que aquest pressupost ens permet és el que ens permet continuar tenint aquesta mirada llarga i continuar avançant.

Al Grup Parlamentari del Partit Popular, diputada, estem molt orgullosos dels canvis que estem fent amb el pla Cura i els demanaria que, si us plau, fessin una reflexió. Es van abstenir de l'aprovació del decret, però jo crec que, si creuen que l'àmbit de l'envelliment i la gent gran s'ha de reforçar, són els primers que haurien d'estar contents d'aquest àmbit,

Fitxer 36CDSI13

i per això era important també fer una aposta per la digitalització. Aquest full que ens ha ensenyat el que diu a la gent és que té dos vies: la presencial de tota la vida i la digital. Però, quin és el canvi que hem fet? Primer, que l'atenció presencial ja no es recull en un paper, sinó que va a un formulari digital connectat amb la Generalitat, amb la qual cosa ens estalviem trenta dies d'espera absurda, i, a més, que fer una sol·licitud *online* ara és possible, no és un *via crucis*, no has d'anar a Salut a demanar no sé quins informes i després apujar-los a no sé quin sistema. Ara és una qüestió, és un tràmit fàcil, i estem molt orgullosos d'aquest canvi.

La presidenta

Diputat, si us plau.

La consellera de Drets Socials i Inclusió (Mónica Martínez Bravo)

I, diputades del Partit Popular, jo crec que han fet també un exercici clàssic..., bé, no sé si clàssic, però increïble de la proposta impossible... Quadruplicuen la impossibilitat, perquè han dit que els impostos són alts –llavors els voldrien abaixar–, que tenim un deute alt –llavors el voldrien abaixar– i que, a més, necessitem més inversió, i han parlat d'una prestació universal per a criança. O sigui, jo crec que aquí al Parlament hem de debatre les coses que són possibles i no com jo abaixo els impostos, gasto més, recapto menys, però i el deute vull que baixi. Bé, vull dir, clar, jo vull que passin moltes coses, però la realitat és la que hem de gestionar, que és el que estem fent.

Del Grup Parlamentari dels Socialistes i Units per Avançar, doncs reiterar l'agraïment pel compromís i per posar en valor tot allò que està funcionant bé.

I a la diputada de VOX, doncs jo sempre tinc moltes coses a dir, i aquesta vegada jo crec que m'he quedat en blanc, perquè no sé com..., o sigui, ha fet tot un exercici de posar el relat de tot el que voldrien retallar. Miri, jo crec que ja ens ha quedat clar que si entren als governs serà per retallar; ho estan fent a les comunitats autònomes on han començat a governar. I ara, a més, veurem com gestionen l'àmbit social, perquè ja han començat a apuntar que a tot l'àmbit d'extutelats volen retallar totes les ajudes. O sigui, un infant que ha patit un desemparament, que potser té els vuit cognoms catalans, espanyols que a vostè li agrada, que s'ha quedat sense referents familiars, que ha viscut en un centre, ah!, a aquest... No, no, és que aquest és el tema. La comunitat d'Extremadura ha dit que vol retallar les ajudes als extutelats. *(Veus de fons.)* Ho han dit així –ho han dit així.

La presidenta

Si us plau, diputada. No pot haver-hi...

La consellera de Drets Socials i Inclusió (Mónica Martínez Bravo)

Ajudes a extutelats.

La presidenta

Si us plau, si us plau.

María Elisa García Fuster

Es solamente para que...

La presidenta

No, no, no. No li he donat el torn de paraula. Li demano silenci. No és el seu moment. No necessito cleca. Si us plau. Si us plau.

La consellera de Drets Socials i Inclusió (Mónica Martínez Bravo)

En fi, jo crec que ha quedat clar el punt. És el perfecte exemple del cavall de Troia. Diuen que volen retallar a un determinat grup, quan després, per darrere, doncs retallaran les ajudes socials a tothom –a tothom–, perquè el que no creuen és en un model d'un estat del benestar fort i sòlid. I aquí jo ja els hi dic que, veient el que passarà en els governs autonòmics on governen a l'àmbit social, veurem com això va passant dia rere dia, i veurem l'efecte de les seves retallades.

Molt bé. Doncs moltes gràcies a tots i totes, i gràcies per assistir.

La presidenta

Moltes gràcies, consellera i director general.

Aixequem la sessió de compareixença. Gràcies a tots.

La sessió s'aixeca a...